

[1971 ஏப்ரல் 2]

திரு. ஆர். பொன்னப்ப நாடார்: தாங்கள் கொடுத்த விளக்கத்தை ஏற்றுக் கொள்கிறேன். இந்தமாதிரியான காரியங்களில் ஈடுபட்டுக் கொண்டிருக்கிறவர்களைப் பற்றி ஒழுங்கான விசாரணை செய்யப்பட வேண்டும்.

மாண்புமிகு திரு. மு. கருணாநிதி: ஒழுங்காக விசாரணை செய்யப்படும்.

திரு. ஆர். பொன்னப்ப நாடார்: பொது மக்களிடமிருந்து கடன் கிடைக்க வேண்டுமென்று கோரிக்கை வரும்போது அவர்களுக்கு கடன் கிடைக்க வேண்டுமென்பதற்காகத்தான் மத்திய அரசாங்கம் ரூரல் கிரடிட் சொசைட்டிகளை ஆரம்பிக்க பணம் அதிகமாகக் கொடுக்கிறது. இந்தக் காரணத்தினால் அந்த ஜில்லாவில் உள்ள மக்களுக்கு நல்லபடியாகப் பணம் கிடைக்க வேண்டுமென்று இதைக் குறிப்பிடுகிறேன். தென்னை மாம், பனை மாம், மற்றும் பண்ணைகள் அமைக்க, இதுமாதிரியான காயங்களுக்குக் கூட்டுறவுத் துறையில் இருந்து அதிகமாகப் பணம் கிடைக்க வசதி செய்ய வேண்டும். காலாகாலத்தில் இந்தப் பணம் கிடைக்க வகை செய்ய வேண்டும். அதற்கான காரியங்களை மேற்கொள்ள வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். எதிர்க்கட்சிக்காரர்கள் மீது எந்தவிதமான மாகம் கூற வேண்டுமென்று சொல்லவில்லை. அவர்கள் மீது குற்றங்களைச் சொல்வதற்கு இப்போது என்னிடம் எந்தவிதமான ஆதாரமும் இல்லை. இது எனக்கே பரிபூர்ணமாகத் தெரியும். இந்தமாதிரியான காரியங்களில் சிறப்பாகவும், குறிப்பாகவும் கூட்டுறவுத் துறை அமைச்சர் அவர்கள் எங்கள் ஜில்லாவிற்கு அதிக கவனம் செலுத்த வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

கவர்னர் அவர்கள் உரையில் கூறிய நல்ல கருத்துக்களை ஏற்றுக் கொண்டு, இன்றைக்கு எந்தெந்த முறையிலே நடத்த முடியும் என்பதையெல்லாம் அமைச்சர் அவர்கள் ஏற்றுக் கொண்டு அதற்கு ஏற்றாற்போல தேர்தலில் நடந்த காழ்ப்பு உணர்ச்சிகளை மறந்து நல்ல ஒரு சுமுகமான சூழ்நிலையை உருவாக்குவதற்கு இந்த மன்றத்திலே நாங்கள் எண்ணிக்கையிலே குறைவாக இருக்கிற காரணத்தினால் எங்கள் மனதைப் புண்படுத்தாமல் நல்ல முறையிலே நடத்துவார் என்ற நம்பிக்கையைத் தெரிவித்து நான் முடித்துக் கொள்கிறேன். வணக்கம்.

மாண்புமிகு திரு. மு. கருணாநிதி: மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவரவர்களே, கவர்னர் பேருமானுடைய உரையின் மீது இந்த மாமன்றத்தில் மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. வேழவேந்தன் கொண்டுவந்த நன்றி அறிவிப்புத் தீர்மானத்தையொட்டி எல்லாக் கட்சிகளினுடைய தலைவர்களும், கட்சி உறுப்பினர்களும் கலந்துகொண்டு தங்களுடைய நல்ல கருத்துக்களை எடுத்துக் கூறியிருக்கிறார்கள்.

இறுதியாகப் பேசிய நிஜலிங்கப்பா காங்கிரஸ் கட்சியினுடைய தலைவர் திரு. பொன்னப்ப நாடார் உள்பட மொத்தம் 67 பேர் இந்த விவாதத்திலே கலந்துகொண்டு உரை நிகழ்த்தியிருக்கிறார்கள். திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தின் சார்பில் 183 பேர் இங்கே இருந்தாலும், கழகத்தின் சார்பிலே உரையாற்றியவர்கள் 33 பேர். எதிர்க் கட்சியிலே மொத்தம் 52 பேர் இருந்தாலும் 34 பேர் உரையாற்றுவதற்கான வாய்ப்பினை இங்கே பெற்றிருக்கிறார்கள். இது ஒன்றே ஆளுங்கட்சி எதிர் தரப்பிலே உள்ளவர்களை நல்ல வகையிலே மதிக்கிறது என்பதற்குச் சரியான சான்றாகும் என்று நான் எடுத்துக் காட்ட விரும்புகிறேன்.

1971 ஏப்ரல் 2]

[திரு. மு. கருணாநிதி]

கவர்னர் அவர்களுடைய உரையில் குறிப்பிட்ட தேர்தலைப்பற்றி விவாதிக்கையில் உறுப்பினர்கள் கலந்து கொண்டு உரையாற்றும்போது காரணமாக விவாதம் நடைபெற்றதை இந்த மாமன்றத்திலே உள்ள அனைவரும் நன்றாக அறிவோம். ஆனால் ஒவ்வொருவரும் தங்களுடைய தொகுதியில் நடைபெற்ற அசம்பாவிதங்களை எடுத்துச் சொல்லிவிட்டு, இனிமேல் இதுபோன்ற அசம்பாவிதங்கள் நடக்காமல் பார்த்துக் கொள்ள வேண்டுமென்று கூறியதில் இருந்தே, யாரும் இந்த வன்முறை வெறியாட்டங்களை நம்முடைய தமிழகத்தைப் பொறுத்தவரையில் விரும்பவில்லை என்பது வெகு தெளிவாகத் தெரிகிறது.

முஸ்லீம் லீக் கட்சித் தலைவர் திருப்பூர் மொய்தீன் அவர்கள் பேசும்போது அழகாகக் குறிப்பிட்டார்கள், “நடந்தவைகளை மறந்துவிட்டு, ஜனநாயகத் தீர்ப்பை ஏற்றுக் கொண்டு, நாட்டின் எதிர்காலத்தை ஒளிமயமாக்குவதற்கு நாம் அனைவரும் சேர்ந்து நின்று பாடுபடுவோம்” என்று. அப்படிப் பாடுபட வேண்டும் என்று எண்ணுகிற நேரத்தில், நடந்து முடிந்த தேர்தல் ஏதோ ஒரு மோசடியானது, தவறாக நடந்து விட்டது என்ற பிரசாரம் இங்கே அவையிலே செய்யப்பட்டாலும் சரி, அல்லது வெளியிலே செய்வதாக இருந்தாலும் சரி, அது நல்லதல்ல, பொருத்தமுடையதும் அல்ல. தேர்தல் முடிவு வெளியானதும் சுதந்திராக் கட்சியின் ஒரு பெருந்தலைவரான திரு. மசானி அவர்கள் தெரிவித்த கருத்து 12-3-1971 தினமணி பத்திரிகையில் வெளியாகி இருந்தது. வாக்குகள் விட்டவட்டமாக பாராளுமன்றத் திற்கும், அவரது கட்சிக்கும் நம்பிக்கையாக அளித்த வாக்குகளை, ஜனநாயக வாதி என்ற ரீதியில், தீர்ப்பினை தாங்கள் ஏற்றுக் கொள்வதாக சுதந்திரக் கட்சித் தலைவர் மசானி இன்று பத்திரிகையில் கூறிய கருத்துக்கள் என்று செய்தி வெளியாகி இருந்தது. அதுதான் ஜனநாயகத்திலே போற்றிப் பாராட்ட வேண்டிய நல்ல மரபாகும்.

அடுத்தபடியாக, மையிலே ஏதோ இரசாயனக் கலவை, ஏதோ மாயங்கள் நடந்தன என்று மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. பொன்னப்ப நாடார், வரவு செலவுத் திட்டத்தின் மீது பேசும்போது, இந்திர ஜாலங்கள் நடந்துவிட்டன என்று சொன்னார்கள். இந்திர ஜாலங்கள் என்று அவர் குறிப்பிடுவதை நான் புரிந்து கொள்கிறேன். இந்திர ஜாலங்கள் நடந்து விட்டன என்று குறைப்பட்டார்கள். மையிலே தவறு இருக்கிறது, அதை வைத்தால் உடனே காய்ந்து விடுகிறது, வேறு மாதிரி மாறி விடுகிறது என்றெல்லாம் இன்றைக்கும் பேசப்படுகிறது, எழுதப்படுகிறது.

வாக்குச் சீட்டில் மோசடி நடந்ததா என்று ஒரு கேள்வி எழுப்பப்பட்ட நேரத்தில், ஜனநாயகக் கூட்டணியில் உள்ள சில கட்சிகளின் ஆதரவோடு சுயேச்சையாகப் போட்டியிட்ட டாட்டா அவர்கள் அந்தப் புகாரை மறுத்து ஒரு அறிக்கை வெளியிட்டார்கள். அது 19-3-1971-ம் தேதிய இந்தியன் எக்ஸ்ப்ரஸ் பத்திரிகையில் வெளியாகி இருக்கிறது. தனது தோல்வியை எதிர்த்து நான் வழக்குத் தொடரப் போவதாக வந்துள்ள செய்தியை மறுத்து, நாவல் டாட்டா அவர்கள் அறிக்கை ஒன்று விட்டுள்ளார்.

அந்த அறிக்கையில் அவர் தெரிவித்துள்ள கருத்துக்களாவன:—

“நான் தேர்தல் முடிவை எதிர்த்து மனு எதையும் தாக்கல் செய்ய விரும்பவில்லை. அவ்வாறு ஒருபோதும் யோசித்ததுமில்லை. நான் வழக்காடப் போவதாக வந்துள்ள செய்தி குறும்புத்தனமானது. வாக்குச் சீட்டுகளில்

[திரு. மு. கருணாநிதி]

[1971 ஏப்ரல் 2]

ரசாயன மை பயன்படுத்தப்பட்டது என்னும் புகார்கள் நெருங்கிய தொடர்பில்லாதது. கற்பனையானது. மர்ம ரசாயன மை பயன்படுத்தப்பட்டது. விசேஷ வாக்குச் சீட்டுகளிருந்தன என்ற புகார்களெல்லாம் உண்மையாயிருக்கும் பட்சத்தில் நான் சுமார் 20,000 வாக்குகளைத்தான் பெற்றிருப்பேன். நீரிலிருந்து வெளியே தூக்கிப் போட்ட மீன் போலாகிவிட்டேன். மீண்டும் தண்ணீருக்கே போகவிரும்புகிறேன்.”

நான் இவைகளையெல்லாம் எடுத்துச் சொல்வதற்குக் காரணம், மக்களின் தீர்ப்பை எவ்வளவு மிகுந்த பெருந்தன்மையோடு அவர்கள் ஒத்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள் என்பதற்காகத்தான் நான் இவைகளை எல்லாம் எடுத்துச் சொல்லியிருக்கிறேன்.

அதேபோல் நேற்றையதினம் மாநிலங்களவை உறுப்பினர் திரு. ஆர். டி. பார்த்தசாரதி அவர்கள், “சமீபத்தில் நடந்து முடிந்த தேர்தலில் இந்திரா காங்கிரசுக்கு மக்கள் பெருவாரியான ஆதரவு தந்ததால் அதன் முற்போக்குக் கொள்கையில் மக்கள் தங்கள் நம்பிக்கையைத் தெரிவித்தனர் என்பது நிரூபணமாகிவிட்டது. இந்திரா காந்தியின் தலைமைக்கு மக்கள் பெருவாரியான ஆதரவு அளித்தனர். ஜனநாயக வாதி என்ற முறையில் மக்கள் தீர்ப்பை நான் ஏற்கிறேன்” என்று கூறி, அந்த (நிஜலிங்கப்பா) காங்கிரஸையே கூட அவர் விட்டிருக்கிறார். அவரோடு வேறு சிலரும் சென்றிருக்கிறார்கள். இப்படி தேர்தல் முடிவை அவர்கள் மிகுந்த பெருந்தன்மையோடு ஒத்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள்.

ஆனால், தமிழ்நாட்டில் ஏதோ மோசடி நடந்து விட்டது, மோசடி நடந்துவிட்டது என்று இன்றைக்கும் பேசப்படுகிறது. 1967-ல் திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் ஏதோ ஒரு தவறான காரணமாக திடீரென்று வெற்றி பெற்று புதிய ஆளும் கட்சியாக வந்து அமர்ந்து விட்டது, ஆகவே இந்தத் தடவை அவர்கள் மீண்டும் வருவது என்பது நம்பமுடியாத ஒன்று, என்று அவர்கள் நம்பிக் கொண்டிருந்தார்கள். கோட்டையிலே யார் யார் எந்தெந்த இடத்தில் வந்து அமர்வது என்று மந்திரிகள் பட்டியலைக்கூட அவர்களாகவே தயாரித்துக்கொண்டு, மந்திரியாக நியமிக்கப்பட வாக்குறுதி அளிக்கப்பட்ட ஒருவர் கூட தன் கண் பார்வையில் சற்று கோளாறு இருக்கிறது என்ற காரணத்திற்காக தமக்குத் தெரிந்த டாக்டர் ஒருவரை நாடிச் சென்று பதவிப் பிரமாணம் படிப்பதற்காகத் தனக்குக் கண்ணாடி மாற்றப்படவேண்டும் என்று கேட்கிற அளவிற்கு அவர்கள் நம்பிக்கொண்டிருந்தார்கள். பெரும் தலைவர்கள் எல்லாம், நிருபர்கள் அவர்களைச் சந்திக்கப் போனபோது “பத்தாம் தேதிக்குப் பிறகு கோட்டையில் வந்து சந்தியுங்கள்” என்று சொல்கிற அளவிற்கு நம்பிக்கை கொண்டிருந்தார்கள். அவர்கள் இப்படி நம்பிக்கை தெரிவித்து அறிக்கை வெளியிட்டார்கள். நாட்டில் பலரும் அப்படி என்ன ஒரு மாறுதல் திடீரென்று நிகழப் போகிறது என்று எதிர்பார்த்தார்கள். அளிக்கப் பட்ட வாக்குச் சீட்டுகள் பெட்டியில் இருக்கிற நேரத்தில் யார் யாருக்கு எந்தெந்த இடம், யார் யாருக்கு என்னென்ன இலாகாக்கள் என்றெல்லாம் அவர்கள் பேசிப் பிரித்துக்கொண்டிருந்த நேரத்தில், “என்னைப் பிடித்து சிறையில் வைப்பார்களாம், வைத்தால் என்ன, நாங்கள் ஏழு நாட்களுக்குப் பிறகு விடுதலையாகி விடுவோம்” என்றும் ஆட்சிக்கு வந்துவிடுவோம் என்றும் மிகுந்த நெறியத்தோடும், துணிவோடும், நம்பிக்கையோடும் எண்ணிக்கொண்டிருந்தவர்கள், பத்தாம் தேதி அன்று வாக்குகள் எண்ணப்பட்டு முற்றிலும்

மாறான முடிவுகள் வந்ததும் இந்த முடிவிற்குப் பிறகு, மக்கள் அளித்த தீர்ப்பிற்குப் பிறகு, தங்களுடைய கூற்றை அப்படியே மாற்றிக்கொண்டு தேர்தலே மோசடியானது, தேர்தலே நம்பிக்கையற்றது, இந்தத் தேர்தலே தவறானது என்று தேர்தல் அடிப்படையையே தகர்க்கத் துண்டி விட்டார்கள்.

நேற்றயதினம் பலர் இங்கு பேசியிருக்கிறார்கள். தேர்தலில் இன்னும் நவீனமான முறைகள் எல்லாம் பயன்படுத்தப்படவேண்டும் என்று கூறியிருக்கிறார்கள். அதில் எனக்கு மாறுபட்ட கருத்து இல்லை. மேலும் நவீனமான முறைகள் தேவைதான். ஆனால் தேர்தலில் அங்கொன்றும் இங்கொன்றும் என்று சில குறைகள் இருக்கலாமே தவிர, குற்றங்கள் இருப்பதாக நாம் கூறுவது நல்லதல்ல. குறைகளுக்கும் குற்றங்களுக்கும் உள்ள பொருளை நாம் ஆழ்ந்து கவனிக்கவேண்டும். குறைகள் என்றால் ஆங்காங்கே சென்று உடனடியாகக் களையப்பட வேண்டியது. தெரிந்து மீறிச் செய்யப்படுகிற காரியங்கள் குற்றங்களாகும். அப்படி எந்தக் குற்றமும் இந்தத் தேர்தலில் நடைபெறவில்லை.

முன்பெல்லாம் சொல்வார்கள், மாண்புமிகு உறுப்பினர், மதுரை உறுப்பினர் திரு. திருப்பதி அவர்கள் குறிப்பிட்டதுபோல், “பெட்டியை மாற்றி விட்டார்கள்”, “பெட்டியை உடைத்துவிட்டார்கள்” என்றெல்லாம் சொல்வார்கள். எனக்கு நன்கு நினைவில் இருக்கிறது. 1957-ம் ஆண்டு என் நண்பர் ஒருவர் தேர்தலில் நின்றார். நின்ற அவர், ஒரு கட்டத்தில் வந்து பேசும்போது அன்றுதான் அவருடைய பெட்டி உடைக்கப்பட்டு ஓட்டுகள் எண்ணப்பட்டுக் கொண்டிருக்கின்றன. அவர் மேடையில் பேசும்போது முதல் தேதி முதல் எம். எல்.ஏ. பேசுகிறேன் என்று அவர் உறுதியாகச் சொன்னார். அவர் பேசினிட்டு இறங்கியதும், அவர் தோற்றுவிட்டார் என்றும் செய்தி வந்தது. அதிலும் மூன்றாவது இடத்தில் வாக்குகள் வாங்கினார் என்ற செய்தி வந்தது. “நீங்கள் அப்படிப் பேசினீர்களே, தோற்றுவிட்டீர்களே இப்போது”, என்று கேட்ட போது அவர், “பெட்டியை உடைத்து விட்டார்கள்” என்று கோபத்தோடு சொன்னார். நான் கொஞ்சம் அமைதியோடு, “பெட்டியை உடைக்காமல் எப்படி எண்ண முடியும்? பெட்டியை உடைத்துத்தானே வாக்குச்சீட்டுகளை எண்ணிப் பார்க்கவேண்டும்?” என்று சொன்னேன். ஆக, தோற்றுப்போகிறபோது இம்மாதிரி எதையும் சொல்லத் தோன்றும். ஆனால் அதுதான் உண்மை என்று நம்பிக் கொண்டிருக்கக்கூடாது. நடந்தது என்ன என்பதை நாடு நன்கு அறியும்.

நம்முடைய பெருமதிப்பிற்குரிய உறுப்பினர் மணவி கந்தசாமி அவர்கள் பேசும்போது, இந்தத் தேர்தலில் ஜாதி உணர்வுகள் தலைகாட்டின, கடவுள்கள் இழுக்கப்பட்டார்கள், ஆஸ்திக நாஸ்திக வாதங்கள் தேவையில்லாமல் தேர்தலில் பயன்படுத்தப்பட்டன என்றெல்லாம் எடுத்துச் சொன்னார்கள். ஆமாம். இந்தத் தேர்தலில், என்றைக்கும் இல்லாத அளவிற்கு வகுப்புணர்ச்சிகள் தூண்டப்பட்ட காட்சியை நாம் பார்த்தோம். ஆனால், அந்த வகுப்புவாத சக்திகள் பெரும்பான்மையான அளவில் வெற்றியைப் பெறவில்லை என்பதையும் நாம் கண்டோம்.

எங்கேயோ நடைபெற்ற, சேலம் நகரில் நடைபெற்ற ஒரு நிகழ்ச்சியை திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தோடு இணைத்து, திராவிட முன்னேற்றக் கழக ஆட்சியோடு இணைத்து, ஆகவே திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்திற்கு

1971 ஏப்ரல் 2]

[திரு. மு. கருணாநிதி]

வாக்களிக்கக் கூடாது என்றெல்லாம் சேலம் நிகழ்ச்சியோடு தேர்தலுக்கு முடி போட்டார்கள். சேலம் நிகழ்ச்சியை, இன்றும் சொல்கிறேன், யாரும் ஒத்துக் கொள்ளவில்லை. சேலத்தில் நடைபெற்ற சம்பவங்களை யாரும் ஏற்றுக்கொள்ள இயலாது. நான், சேலம் சம்பவம் நடைபெற்ற இரண்டு மூன்று நாட்களுக்குக் கெல்லாம் மதுரை சென்றிருந்தபோது நிருபர்கள் என்னைச் சந்தித்துக் கேட்ட நேரத்தில், “சேலம் நிகழ்ச்சிகளை நான் ஏற்றுக்கொள்ளவில்லை, காவல்துறையினர் அதைப்பற்றி நடவடிக்கைகள் எடுப்பார்கள்” என்றுதான் கூறினேனே அல்லாமல், “அவர்களிடம் விளக்கங்கள் கேட்கப்பட்டிருக்கின்றன” என்று கூறினேனே தவிர, “சேலம் நிகழ்ச்சியில் என்ன தவறு?” என்று நான் கேட்கவில்லை.

ஆனால், சேலம் நிகழ்ச்சி நடந்து முடிந்து விட்டது. அதற்குப் பிறகும் சேலம் நிகழ்ச்சியில் என்னென்ன நடந்ததோ அவற்றையெல்லாம் பெரிய பெரிய சுவரொட்டிகள் போட்டு ஊரெல்லாம் ஒட்டவேண்டியது அவசியந்தானா? எண்ணிப் பார்க்க வேண்டும். உள்ளபடியே கடவுள்மீது நம்பிக்கையுள்ளவர்கள் என்றால் அப்படிச் செய்வார்களா?

என்ன போட்டிருந்தார்கள் சுவரொட்டிகளில்? ராமன் படத்தையும், முருகன் படத்தையும் போட்டு, பெரியார் அதை செருப்பால் தாக்குவது போலவும்போட்டு, அதை நான் பார்த்துக்கொண்டு சிரித்துக் கொண்டிருப்பதைப் போலவும் போட்டு, ஊரெல்லாம் சுவரொட்டிகள் ஒட்டினார்கள். உள்ளபடியே, கடவுளே அதை அனுமதிக்கக்கூடிய காரியமா என்று எண்ணிப் பார்க்கவேண்டும். சேலம் நிகழ்ச்சி தவறு என்றால், ஊரெல்லாம் அந்தத் தவறு இப்படித்தான் நடந்தது என்று சொல்லவேண்டுமா? சிந்தித்துப் பார்க்க நமக்கெல்லாம் உரிமை உண்டு.

ஒருவரின் தகப்பனாரை ஒருவன் சண்டையில் அடித்துவிடுகிறான். அப்படி அடிக்கப்பட்ட நேரத்தில் அதை புகைப்படமும் எடுத்துவிடுகிறான் ஒருவன். அடித்தவன் மீது அடிபட்டவனின் அன்பு மகன், ஒன்று வழக்கு மன்றத்திற்குச் செல்வான். இல்லை, வழக்குமன்றத்திற்குச் சென்று விவகாரத்தை அவ்வளவு பெரிதாக்காமல் சுமமா இருந்து விடுவான். இந்த இரண்டையும் விட்டுவிட்டு, அடித்தவன் தீயவன் என்பதை உலகத்திற்குச் சொல்ல வேண்டும் என்பதற்காக எடுக்கப்பட்ட அந்த புகைப்படத்தைப் பெரிதாக்கி, அதை ப்ளாக் செய்து, அழகான வண்ணத்தில் சுவரொட்டிகள் அடித்து, அதை ஊரெல்லாம் ஒட்டினால், அந்தத் தந்தை மகனைக் கூப்பிட்டு, “அட பாவி, அவன் ஒரு இடத்தில்தான் என்னை அடித்தான், நீ ஊரெல்லாம் என்னை அடிக்கச் செய்திருக்கிறாரே” என்று கூறி அவர் வருத்தப்பட மாட்டாரா?

அதேபோல் கடவுள், அவர்களாவது ஒரு இடத்தில் செய்தார்கள், நீங்கள் ஊர் எல்லாம் செய்திருக்கிறீர்களே, பார், பார், உங்களுக்கு 15 இடங்களுக்கு மேல், 6 இடங்களுக்கு மேல் ஒரு இடத்தில் கூட வெற்றி அளிக்கப் போவதில்லை என்று, இது மக்கள் அளித்த தீர்ப்பு என்பது மட்டுமல்ல, மகேசனும் தீர்ப்பளித்திருக்கிறார். எங்கள் பேரறிஞர் அண்ணா அவர்கள் அடிக்கடி சொல்வதுண்டு, மக்கள் தீர்ப்பே மகேசன் தீர்ப்பு என்று. மகேசனும் சேர்ந்து அளித்த தீர்ப்புதான் இந்தத் தீர்ப்பு என்பதை நாம் மறந்து விடக்கூடாது.

[திரு. மு. கருணாநிதி]

[1971 ஏப்ரல் 2]

மாண்புமிகு திரு. பொன்னப்ப நாடார் அவர்கள், இந்த ஆட்சியிலே பத்திரிகை சுதந்திரம் எல்லாம் பறிக்கப்பட்டு விட்டது என்று குறிப்பிட்டார்கள். ஒரு பத்திரிகையிலே சில வெறுக்கத்தக்க, வேண்டத்தகாத படங்கள், வெளிவரத்தகாத படங்கள், வெளியிடப்பட்டன என்ற காரணத்தால் சில நடவடிக்கைகள் எடுக்கப்பட்டன. அந்த நடவடிக்கைகளின் உள் பொருளுக்கு நான் செல்ல விரும்பவில்லை.

இந்த ஆட்சி நான்காண்டு காலத்தில் எத்தனை பத்திரிகைகள் மீது நடவடிக்கை எடுத்தது? எத்தனை பத்திரிகைகளிடமிருந்து ஜாமீன் தொகை கேட்டது? எத்தனை பத்திரிகைகள் மீது தடை விதித்தது? எத்தனை நாடகங்களுக்கு தடை போட்டது? எத்தனை நூலுக்கு தடை போட்டது? 20 ஆண்டு கால காங்கிரஸ் ஆட்சியில் எத்தனை பத்திரிகைகள் மீது நடவடிக்கை எடுக்கப்பட்டது தெரியுமா? 1965-ம் ஆண்டு இந்தி எதிர்ப்புப் போராட்ட காலத்தில் மித்திரன் பத்திரிகை மீது நடவடிக்கை எடுக்கப்படவில்லையா? தினத்தந்தி பத்திரிகை மீது நடவடிக்கை எடுக்கப்படவில்லையா? அதனுடைய உரிமையாளர் கைது செய்யப்படவில்லையா? முரசொலி பத்திரிகை மீது நடவடிக்கை எடுக்கப்படவில்லையா? அதனுடைய ஆசிரியர் கைது செய்யப்படவில்லையா? 'மாலேமணி' பத்திரிகை மீது நடவடிக்கை எடுக்கப்படவில்லையா? அதனுடைய அலுவலகத்தில் புகுந்து ஆசிரியர் கைது செய்யப்படவில்லையா? விடுதலை, திராவிடநாடு போன்ற பத்திரிகைகளிடத்தில் ஜாமீன் தொகை கேட்கப்படவில்லையா? 'இரணியன்' நாடகம் தடை செய்யப்படவில்லையா? 'அங்குமேடை' நாடகம் தடை செய்யப்படவில்லையா? 'உதயசூரியன்' நாடகம் தடை செய்யப்படவில்லையா? 'போர்வாள்' நாடகம் தடை செய்யப்படவில்லையா? நூல்களைப் பொறுத்தவரையில், பெரியார் பொன்மொழி இலட்சிய வரலாறு, ராவணக் காவியம் போன்ற பல நூல்கள் தடுக்கப்படவில்லையா? அரசாங்கச் சார்பில் தடை உத்தரவுகள் போடப்பட்டிருக்கின்றன, பத்திரிகை சுதந்திரம் பறிபோயிற்று என்று எப்படிச் சொல்கிறார்கள் என்றால், எங்கள் அமைச்சரவையில் இருக்கும் யாரைப் பற்றியாவது, ஆளும் கட்சியில் இருக்கும் எவரைப் பற்றியாவது, தனிப்பட்ட முறையில், மக்கள் தவறாகப் புரிந்துகொள்ளவேண்டுமென்ற கெட்ட நோக்கத்தோடு எழுதப்படுகிற விஷயங்களை நாங்கள் நீதிமன்றத்திற்கு எடுத்துச்செல்லாமல் வேறு எங்கே செல்வது? கருணாநிதி தன்னுடைய கட்சிப்பணத்தை, தேர்தல் நிதியை எடுத்து, சினிமா படம் எடுத்துவிட்டான் என்று பத்திரிகையில் செய்தி போட்டார்கள். நானும் ஒவ்வொரு கூட்டத்திலும், இல்லை, இல்லை, என்று சொன்னேன். அவர்கள், ஆமாம், ஆமாம், என்று சொல்லிக்கொண்டே இருந்தார்கள். நீதிமன்றத்திற்குச் சென்றால்தான், அதற்குச் சரியான வழிகாணமுடியும் என்று நீதிமன்றத்திற்குச் சென்றோம். நீதிமன்றத்திற்குச் செல்கிறவர்கள் நீதிமன்றம் தரும் தீர்ப்பை ஏற்கத் தயார் என்று செல்லும் நேரத்தில் எழுதியவர்களும் அந்தத் தீர்ப்பை ஏற்றுக்கொள்ளத் தயாராகத்தான் இருக்க வேண்டும். சில பத்திரிகைகளால் எங்கள் மீது சுமத்தப்பட்ட அபாண்டங்களை நிரூபிக்க நடவடிக்கை எடுக்கப்பட்டதே தவிர, எந்தப் பத்திரிகையும் தடைசெய்யப்படவில்லை. எந்த நாடகமும் தடை செய்யப்படவில்லை. ஒரு நாடகத்தைத் தடை செய்யவேண்டுமென்று, காங்கிரஸ் ஒன்றாக இருந்த காலத்தில், காங்கிரஸ் உறுப்பினர்கள் பேசிய நேரத்தில் கூட நான் எழுந்து, "எழுத்து உரிமையைப் பறிப்பது நல்லதல்ல. எங்களைப் பொறுத்தவரையில் மக்கள்

1971 ஏப்ரல் 2]

[திரு. மு. கருணாநிதி]

ஆதரித்தால் ஆதரிக்கட்டும், இல்லாவிட்டால் மூட்டை கட்டிக்கொண்டு செல்லட்டும்” என்று சொன்னேனே தவிர, ஆமாம், நாடகம் தடைசெய்யப் படவேண்டுமென்று சொல்லவில்லை, இதை நாடு நன்றாக அறியும். அது பத்திரிகையிலும் வந்து இருக்கிறது.

தேர்தல் நேரத்தில் நடந்துவிட்ட கொலைகள் 17 என்று அன்றையதினம் மாண்புமிகு பொன்னப்ப நாடார் அவர்கள் குறிப்பிட்டார்கள். நான் பேசும்போது சொன்னேன் அதற்கெல்லாம் ஆளுநர் உரைக்குப் பதிலளிக்கும் நேரத்தில் குறிப்பிடுகிறேன் என்று. 17 கொலைகள் நடந்து இருக்கின்றன என்று சொன்னால், அவை தேர்தல் காலத்திற்கு முன்னும் பின்னும் நடைபெற்று இருக்கின்றன. நடைபெற்ற கொலைகள் தேர்தலுக்குத் தொடர்புடைய கொலைகள் என்று சொல்ல முடியாது. அப்படிச் சொல்வது தவறாகும். 17 கொலைகளில் ஒன்பது பத்து கொலைகள் அரசியல் தொடர்புடையனவாக உள்ளன, மற்றபடி தனிப்பட்ட தகராறுகள் அவர்களுக்குள்ளே இருந்ததால் ஏற்பட்டன என்றுதான் நமக்குச் செய்திகள் கூறுகின்றன. அந்த வழக்குகள் அனைத்தும் நீதிமன்றத்தில் இருக்கிற காரணத்தால், நான் அதன் மீது அதிகம் ஆராயப் புகவில்லை என்றாலும், நாம் இந்த மன்றத்தில், ஒவ்வொரு நாளும், ‘கொலைகள் விழக்கூடாது, வன்முறைச் சம்பவங்கள் ஏற்படக் கூடாது’ என்று பேசிக்கொண்டே இருக்கிற காலத்தில்தான், நேற்று இரவு கூட, பறங்கிமலைத் தொகுதியில், எம். லட்சுமி. இராமச்சந்திரன் அவர்கள் வெற்றி பெற்று வந்த தொகுதியில், திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தைச் சார்ந்த முருகேசன் குத்திக் கொலை செய்யப்பட்டு இருக்கிறார். ஆகவே, கொலைகள் எந்த அரசியல் காரணத்திற்காக நடைபெற்றாலும், எந்த அரசியல் கட்சிக் காரர்களால் நடத்தப்பட்டாலும், அவைகள் தடுத்து நிறுத்தப்படவேண்டும். எந்தக் கட்சியைச் சார்ந்தவர்கள் இதைச் செய்தாலும் மிகவும் கண்டிக்கத் தக்கதுதான் என்பதை நான் இந்த நேரத்தில் தெரிவித்துக்கொள்ளப் பெரிதும் விரும்புகிறேன். பலரும் இங்கே அபிப்பிராயம் தெரிவித்தார்கள். சர்வ கட்சித் தலைவர்களும் சேர்ந்து அறிக்கை விடவேண்டுமென்று சொன்னார்கள். நான் அதற்கு மறுப்புக் கூறவில்லை. நாம் அறிக்கை விடுகின்ற அதே நேரத்தில், நமக்கு அடுத்து இருக்கிற ஒவ்வொரு மாவட்டத்திலுள்ள தலைவர்களும் அந்த முறையைக் கடைப்பிடித்தாக வேண்டும். தமிழ்நாட்டில் இது வரை கடைப்பிடிக்கப்பட்டு வரும் பண்பாடும், நாகரீகமும் காப்பாற்றப்படவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

கவர்னர் உரையில் எந்தத் திட்டங்களும் இல்லை, எந்தக் கொள்கையும் இல்லை என்று குறை சொல்லப்பட்டது. ஆனால், இந்த கவர்னர் உரையின் மீது நடைபெற்ற விவாதத்திலும், இடைக்கால நிதி-நிலை அறிக்கை மீதான விவாதம் நடைபெற்ற நேரத்திலும், ஆளும் கட்சியின் சார்பில் நாம் பல்வேறு வகையான முற்போக்குக் கொள்கைகளை எல்லாம் நிறைவேற்றக் காத்து இருக்கிறோம் என்பதை மிகத் தெளிவாக எடுத்துச் சொல்லி இருக்கிறோம். நாம் எந்த முற்போக்குத் திட்டங்களையெல்லாம், அதுவும் குறிப்பாக நிஜலிங்கப்பா காங்கிரஸ் மூலமாக, பல முற்போக்குத் திட்டங்களையெல்லாம் இந்த அரசு நிறைவேற்றித் தரவேண்டும் என்று கோரிக்கை விடுகிற நேரத்தில், நாம் மெத்த மகிழ்ச்சியோடு அதனை ஏற்றுக்கொள்ளத் தயாராக இருக்கிறோம். அதே நேரத்தில், ஓரக் கண்ணால் டாக்டர் ஹாண்டே அவர்களைப் பார்த்து, இது எல்லாம் உங்கள் கட்சிக்கு, ஜனநாயகக்

[திரு. மு. கருணாநிதி]

[1971 ஏப்ரல் 2]

கூட்டணிக்கு உடன்பாடுதானா? என்று பார்ப்பேனே தவிர, அதை நிறைவேற்றக் கூடாது என்ற எண்ணம் கிஞ்சிற்றும் இல்லை. முற்போக்குத் திட்டம் யார் சொன்னாலும் அதை நிறைவேற்றித் தர நாங்கள் தயாராக இருக்கிறோம். அவற்றின் மூலம் எங்களுக்கு நன்மையே தவிர தீமை ஒன்றும் இல்லை.

கைத்தறி நெசவாளர்களைப்பற்றிச் சொல்லவில்லை, சேதுசமுத்திரம் திட்டத்தைப் பற்றிச் சொல்லவில்லை, அதைச் சொல்லவில்லை, இதைச் சொல்லவில்லை என்ற காரணத்தினாலே, அவற்றில் இந்த அரசுக்கு அக்கறை இல்லை என்று எண்ணிவிடக்கூடாது. மிகவும், குறிப்பாகவும் சிறப்பாகவும் மாநிலத் திட்டக் குழு அமைப்பது ஆளுநர் அவர்கள் உரையில் அறிவிக்கப்பட்டு இருக்கிறது. இந்தத் திட்டக் குழு திட்டங்களைத் தீட்டி, மத்தியில் இருக்கும் திட்டக் குழு போல் செயல்படுமா என்றால், இல்லை, ஒரு ஆய்வுரை கூறும் குழுவாக அமையும்.

பத்து ஆண்டு காலத்திற்குப் பிறகு நம்முடைய தமிழ்நாட்டின் நிலை எப்படி இருக்கும், மக்கள் பெருக்கம் எவ்வாறு இருக்கும், வேலை—வாய்ப்பு வசதிகள் எப்படி இருக்கும், கல்வி முன்னேற்றம் எப்படி இருக்கும், போக்குவரத்து வசதிகள் எப்படி இருக்கும், விவசாய வளர்ச்சி எவ்வாறு இருக்கும் என்பதை ஆராய்ந்து, நமது மாநிலத் திட்டக் குழு, அதனுடைய வரைவினை அவ்வப்போது அரசிடம் தரும். அந்த வரைவினைத் தர இருக்கிற அந்தத் திட்டக் குழுவை வெகு விரைவில் நாம் நியமிக்க இருக்கிறோம். அந்தக் குழுவின் ஆய்வை 1972-73 வரவு-செலவுத் திட்டத்தை இந்த மாமன்றத்திலே நாம் விவாதிக்கிற நேரத்தில், அதற்காக சில நாட்களை ஒதுக்கி இந்த மன்றம் விவாதித்து ஏற்ற முடிவை அளிக்கும். நாம் 10 ஆண்டுகளுக்குப் பிறகு பார்க்கிற நம் மாநிலம் எவ்வாறு இருக்கும், என்னென்ன தேவைகளை நாம் ஆராய வேண்டும், என்னென்ன வசதிகளைப் பெருக்கவேண்டும் என்பதற்காகத் தான், முயற்சிப்பதற்காகத்தான் அந்தத் திட்டக் குழுவை அமைக்கிறோம். இந்தத் திட்டங்கள் எல்லாம் மத்திய அரசு அளவில் நிறைவேற்றுகிற திட்டங்களாக, மாநில அரசு அளவிலே நிறைவேற்றுகிற திட்டங்களாக, அல்லது தனியார் துறையில் நிறைவேற்றும் திட்டங்களாக என்னென்ன திட்டங்கள் அமையக்கூடும் என்பதை இந்த மாநிலத் திட்டக் குழு ஆராயும். ஆராய்ந்து நிறைவேற்றப்படவேண்டிய திட்டங்கள் ஒழுங்காகவும், செம்மையாகவும், விரைவாகவும், விடுவிறப்பாகவும் நடைபெறவேண்டுமானால், நிர்வாக இயந்திரம் ஒழுங்காக இருக்க வேண்டும். நிர்வாக இயந்திரம் ஒழுங்காக இருந்திடவும், மேலும் நல்ல முறையில் முடுக்கி விடப்படவேண்டுமென்பதற்காகவும், அதிகாரிகளின் கடமையை நல்ல வகையில் பயன்படுத்துவதற்காகத்தான் நிர்வாகச் சீர்திருத்த ஆணைக் குழுவை ஆளுநர் அவர்களுடைய உரையில் இந்த அரசாங்கத்தின் சார்பில் அறிவித்து இருக்கிறார்கள்.

நிர்வாகத்தில் இருக்கும் தாமதங்கள் தவிர்க்கப்படவேண்டும் என்பது பற்றி இந்த மாமன்றத்தில் இருக்கும் உறுப்பினர்கள் கோடிட்டுக் காட்டிய எண்ணங்களை நான் வரவேற்கிறேன். அதற்குக் கடமைப்பட்டு இருக்கிறேன். இந்தத் தாமதங்கள் தவிர்க்கப்பட்டால்தான் அரசாங்கம் நிறைவேற்ற இருக்கும் திட்டங்கள், அந்தத் திட்டங்களுக்காக அரசு அள்ளி இறைக்கும் பணம் ஆகியவை எல்லாம் ஏழை எளிய மக்களின் படிக்கட்டுகளில் சென்று அமைதியான வாழ்வு வாழ வகை செய்ய முடியும்.

மாறான முடிவுகள் வந்ததும் இந்த முடிவிற்குப் பிறகு, மக்கள் அளித்த தீர்ப்பிற்குப் பிறகு, தங்களுடைய கூற்றை அப்படியே மாற்றிக்கொண்டு தேர்தலே மோசடியானது, தேர்தலே நம்பிக்கையற்றது, இந்தத் தேர்தலே தவறானது என்று தேர்தல் அடிப்படையையே தகர்க்கத் துண்டி விட்டார்கள்.

நேற்றயதினம் பலர் இங்கு பேசியிருக்கிறார்கள். தேர்தலில் இன்னும் நவீனமான முறைகள் எல்லாம் பயன்படுத்தப்படவேண்டும் என்று கூறியிருக்கிறார்கள். அதில் எனக்கு மாறுபட்ட கருத்து இல்லை. மேலும் நவீனமான முறைகள் தேவைதான். ஆனால் தேர்தலில் அங்கொன்றும் இங்கொன்றும் என்று சில குறைகள் இருக்கலாமே தவிர, குற்றங்கள் இருப்பதாக நாம் கூறுவது நல்லதல்ல. குறைகளுக்கும் குற்றங்களுக்கும் உள்ள பொருளை நாம் ஆழ்ந்து கவனிக்கவேண்டும். குறைகள் என்றால் ஆங்காங்கே சென்று உடனடியாகக் களையப்பட வேண்டியது. தெரிந்து மீறிச் செய்யப்படுகிற காரியங்கள் குற்றங்களாகும். அப்படி எந்தக் குற்றமும் இந்தத் தேர்தலில் நடைபெறவில்லை.

முன்பெல்லாம் சொல்வார்கள், மாண்புமிகு உறுப்பினர், மதுரை உறுப்பினர் திரு. திருப்பதி அவர்கள் குறிப்பிட்டதுபோல், “பெட்டியை மாற்றி விட்டார்கள்”, “பெட்டியை உடைத்துவிட்டார்கள்” என்றெல்லாம் சொல்வார்கள். எனக்கு நன்கு நினைவில் இருக்கிறது. 1957-ம் ஆண்டு என் நண்பர் ஒருவர் தேர்தலில் நின்றார். நின்ற அவர், ஒரு கட்டத்தில் வந்து பேசும்போது அன்றுதான் அவருடைய பெட்டி உடைக்கப்பட்டு ஓட்டுகள் எண்ணப்பட்டுக் கொண்டிருக்கின்றன. அவர் மேடையில் பேசும்போது முதல் தேதி முதல் எம். எல்.ஏ. பேசுகிறேன் என்று அவர் உறுதியாகச் சொன்னார். அவர் பேசினிட்டு இறங்கியதும், அவர் தோற்றுவிட்டார் என்றும் செய்தி வந்தது. அதிலும் மூன்றாவது இடத்தில் வாக்குகள் வாங்கினார் என்ற செய்தி வந்தது. “நீங்கள் அப்படிப் பேசினீர்களே, தோற்றுவிட்டீர்களே இப்போது”, என்று கேட்ட போது அவர், “பெட்டியை உடைத்து விட்டார்கள்” என்று கோபத்தோடு சொன்னார். நான் கொஞ்சம் அமைதியோடு, “பெட்டியை உடைக்காமல் எப்படி எண்ண முடியும்? பெட்டியை உடைத்துத்தானே வாக்குச்சீட்டுகளை எண்ணிப் பார்க்கவேண்டும்?” என்று சொன்னேன். ஆக, தோற்றுப்போகிறபோது இம்மாதிரி எதையும் சொல்லத் தோன்றும். ஆனால் அதுதான் உண்மை என்று நம்பிக் கொண்டிருக்கக்கூடாது. நடந்தது என்ன என்பதை நாடு நன்கு அறியும்.

நம்முடைய பெருமதிப்பிற்குரிய உறுப்பினர் மணவி கந்தசாமி அவர்கள் பேசும்போது, இந்தத் தேர்தலில் ஜாதி உணர்வுகள் தலைகாட்டின, கடவுள்கள் இழுக்கப்பட்டார்கள், ஆஸ்திக நாஸ்திக வாதங்கள் தேவையில்லாமல் தேர்தலில் பயன்படுத்தப்பட்டன என்றெல்லாம் எடுத்துச் சொன்னார்கள். ஆமாம். இந்தத் தேர்தலில், என்றைக்கும் இல்லாத அளவிற்கு வகுப்புணர்ச்சிகள் தூண்டப்பட்ட காட்சியை நாம் பார்த்தோம். ஆனால், அந்த வகுப்புவாத சக்திகள் பெரும்பான்மையான அளவில் வெற்றியைப் பெறவில்லை என்பதையும் நாம் கண்டோம்.

எங்கேயோ நடைபெற்ற, சேலம் நகரில் நடைபெற்ற ஒரு நிகழ்ச்சியை திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தோடு இணைத்து, திராவிட முன்னேற்றக் கழக ஆட்சியோடு இணைத்து, ஆகவே திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்திற்கு

[திரு. மு. கருணாநிதி]

[1971 ஏப்ரல் 2]

கண்காணிப்பு இந்தத் தொழிற்சாலையிலே இருக்க வேண்டும் என்பதற்கு அடையாளமாக, அரசாங்கத்தின் சார்பிலே நான்கு டைரக்டர்கள் இதிலே இருக்கிறார்கள்.

அதைப்போலவே ஹெவி வாட்டர் உற்பத்தித் திட்டம் ரூ. 20 கோடி அளவில் விரைவிலே வரும் என்று எதிர்பார்க்கப்படுகிறது. அதற்கான தொடக்கப் பேச்சுவார்த்தைகளெல்லாம் முடிவுற்றிருக்கிறது. அது சம்பந்தமாக அணு சக்தி ஆணைக் குழுவுடன் நம்முடைய அதிகாரிகள் பேச்சுவார்த்தை நடத்தியிருக்கிறார்கள். இந்த ஹெவி வாட்டர் உற்பத்தித் திட்டம் வந்துவிடுமேயானால், நம்முடைய கல்பாக்கம் அணுவின் நிலையத்திற்கு ஹெவி வாட்டர் பயன்படக்கூடிய அளவுக்கு ரூ. 20 கோடியில் ஒரு பெரிய திட்டமாக தமிழகத்திற்கு வா இருக்கிறது.

சேலம் உருக்காலைத் திட்டத்தைப்பற்றி இங்கே பலரும் பேசினார்கள். ரூ. 110 கோடியில் இந்தத் திட்டம் நமக்குக் கிடைத்தது. இந்தத் திட்டம் கிடைத்ததைப்பற்றிப் பேசிய மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள்—எதிர்த்தரப்பில் உள்ளவர்கள்—குறிப்பாக நிஜலிங்கப்பா காங்கிரஸில் உள்ளவர்களெல்லாம் 'இது எங்களுடைய காலத்தில் சொல்லப்பட்டதுதான், எங்களுடைய காலத்தில் கேட்கப்பட்டதுதான்' என்றெல்லாம் சொன்னார்கள். நானும் அதை மறுக்கவில்லை. இன்னும் சொல்லப்போனால், சேலம் உருக்காலைத் தொழிற்சாலைக்கு அடிக்கல் நாட்டு விழா நடைபெற்ற நேரத்தில் "நான் இந்தத் திட்டத்திற்காக ஆரம்ப காலத்தில் பாடுபட்ட காமராஜ் அவர்களுக்கும், வெங்கட்டராமன் அவர்களுக்கும், கப்பிரமணியம் அவர்களுக்கும் நன்றி தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்" என்று குறிப்பிட்டுருக்கிறேன். நாங்கள் யாரும் நன்றி மறந்துவிடுபவர்கள் அல்லர். ஆரம்பத்தில் பண்பாட்டை இழந்துவிடுபவர்கள் அல்லர். ஆனாலும், இந்தத் திட்டம் இடைக்காலத்தில் கிடப்பிலே போடப்பட்டது, இது வராது என்கின்ற அளவுக்கு முடிவு செய்யப்பட்டு விட்டது என்பதை யாரும் மறந்துவிடக்கூடாது. இதற்காக நாம் பெரிய போராட்டம் ஒன்றை நடத்தவேண்டிய அவசியம் ஏற்பட்டது. தமிழ் நாட்டிலுள்ள எல்லாக் கட்சியினரும் இணைந்து எழுச்சிநாளைக் கொண்டாடி, அனைத்துக் கட்சியைச் சார்ந்தவர்களும் நாடெங்கிலும் பல்வேறு பகுதிகளில் பேசி, தீர்மானங்களெல்லாம் நிறைவேற்றப்பட்டு மத்திய அரசுக்கு அனுப்பி வைக்கப்பட்டது. அதற்குப் பிறகு நடைபெற்ற தேசிய வளர்ச்சிக் குழுவில், முதல் அமைச்சர் கலந்துகொண்ட மகாநாட்டில் நான் "சேலம் உருக்காலைத் திட்டத்தை எங்களுக்கு அளிக்காவிட்டால், நான்காவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தில் இதை நிறுவாவிட்டால், நான்கு கோடி தமிழ் மக்களுடைய சார்பாகச் சொல்கிறேன், இந்த நான்காவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்திற்கு என்னுடைய சம்மதத்தைத் தரமுடியாது" என்று திட்டவட்டமாகச் சொன்னேன்.

'நீங்கள் எதிர்த்துப் பேசுவதில்லை. அங்கு போனதும் வளைந்து விடுகிறீர்கள், இங்கேதான் வீரமாகச் பேசுகிறீர்கள், அங்கு சென்று துணிச்சலாகக் கேட்டதில்லை' என்று டாக்டர் ஹாண்டே அவர்களும், திருமதி அனந்தநாயகி அவர்களும் பேசும்பொழுது குறிப்பிட்டார்கள். இதே வார்த்தைகளைச் சொன்னேன். வெளியே வந்தபிறகு சில தலைவர்களெல்லாம், டெல்லியில் உள்ள தமிழ்நாட்டுத் தலைவர்களெல்லாம் என்னைச் சந்தித்து 'இப்படி என்.டி.சி. கூட்டத்தில் வேகமாகப் பேசலாமா? திபந்தனை போட்டுப்

1971 ஏப்ரல் 2]

[திரு. மு. கருணாநிதி]

பேசலாமா? ஒரு வேளை சேலம் உருக்காலை கிடைக்காவிட்டால் நான்காவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தை விட்டுவிடுவதா? என்று கூடக் கேட்டார்கள். பிறகு 10 நாளைக்குள் சேலம் உருக்காலை கிடைத்து விட்டது என்பதை நாம் மறந்துவிட முடியாது.

‘நாங்கள்தான் கேட்டோம், நாங்கள்தான் கேட்டோம், ஆகவே உங்களுக்கு வெற்றி சொந்தம் இல்லை’ என்று கூறுகிறார்கள்.

ஒரு வீட்டிலே அழகான பெண் இருக்கிறாள். பல பேர் போய் பெண் கேட்கிறார்கள். பையன் பிடிக்கவில்லை, நல்ல வருமானம் இல்லை, நல்ல அழகு இல்லை என்று சொல்லி தட்டிக்கழித்துவிட்டு, கடைசியில் அந்தப் பெண்ணுக்குத் திருமணம் ஆகி, திருமண ஊர்வலம் வரும்பொழுது, பாதை ஓரத்தில் நின்றுகொண்டு ‘நான் கேட்ட பெண்தான் உங்களுக்குக் கிடைத்து விட்டது’ என்று சொல்வதா? கட்டினவனுக்குத்தான் பெண்ணை தவிர, கேட்டவனுக்கெல்லாம் அல்ல என்பதை சிந்தித்துப் பார்க்கவேண்டும். அதைப்போலத்தான் தி.மு.க. ஆட்சிக்கு வெற்றி கிடைத்தது. வெற்றியை நாங்கள் கொண்டாடுகிறோம். அனைவரும் சேர்ந்து கொண்டாடுகிறோம். ஆனால், வெற்றி கிடைத்த நேரத்தில், ‘நாங்கள்தான் கேட்டோம், நாங்கள்தான் கேட்டோம்’ என்று சொல்வதா?

அம்மையார் ஜோதி வெங்கடாசலம் அவர்கள் கூட, ‘இவர்கள் விவசாயத்தை அபிவிருத்தி செய்திருக்கிறார்கள், உணவு உற்பத்தியைப் பெருக்கியிருக்கிறார்கள் என்றால், எங்கள் காலத்தில் போட்ட திட்டம்தான்’ என்றார்கள். இப்படியே போய்க்கொண்டிருந்தால், எங்கள் காலத்து வயல்கள் என்று கூடச் சொல்லலாம். ஆகவே, சொன்னதைச் செய்ததை நாங்கள் கெடுக்காமல், மேலும் அது தொடர்பாக முயற்சியில் ஈடுபட்டு நல்லவைகளை இன்றைக்குக் கொண்டு வந்திருக்கிறோமா, இல்லையா? அதை எண்ணிப்பார்க்க வேண்டும். அதைவிட்டு விட்டு ‘நாங்கள் செய்தோம், நாங்கள் செய்தோம்’ என்று சொன்னால், எப்படி?

அதிக உணவு உற்பத்தி என்றால், மழை பெய்தது, ஆகவேதான் அதிக உணவு உற்பத்தி என்று சொல்லுவது. வாதத்திற்கு எடுத்துக்கொள்வோமானால், நல்லவர்கள் இருக்கிறார்கள், மழை பெய்கிறது என்று அதையும் சொல்லலாம் அல்லவா? நான் சொல்கிறேன், மழை பற்றாக்குறை காலம் உண்டு. கடந்த நான்காண்டு காலத்தில் வறட்சி கூட வந்தது. வறட்சியையும் சமாளித்துத் தான் நாங்கள் உணவு உற்பத்தியைக் கணிசமாகப் பெருக்கியிருக்கிறோம், அதில் வெற்றி பெற்றிருக்கிறோம் என்பதை யாரும் மறந்துவிடக்கூடாது.

சேலம் தொழிற்சாலையைப் போல அடுத்து பல பெரிய தொழிற்சாலைகள் நம்முடைய நாட்டுக்குக் கிடைத்திருக்கின்றன நம்முடைய மாநிலம் பெற்றிருக்கிறது. அந்த அளவுக்குப் பெரிய தொகை கொண்ட தொழிற்சாலைகள் இல்லை யென்றாலும், டயர் தொழிற்சாலை ஒன்று வருகிறது. சோடியம் ஹைட்ரோ சல்பேட் தொழிற்சாலை ஒன்று வருகிறது. சோடா ஆஷ் தொழிற்சாலை, அதுவும் ஜாயிண்டு செக்டாரிஸ் கூட்டுத் துறையிலே உருவாகிறது. நைலான் தொழிற்சாலை விரைவிலே வரும் என்பதற்கான அறிகுறிகள் தோன்றியிருக்கின்றன. பாலிஸ்டர் ஃபைபர் தொழிற்சாலை ஒன்றும் அமைக்கப்பட இருக்கிறது.

1971 ஏப்ரல் 2]

[திரு. மு. கருணாநிதி]

மேலும் பல தொழிற்சாலைகள் நமது நாட்டில் எந்த அளவுக்கு வளர்ந் திருக்கின்றன என்பதற்கான விவரங்களைக் காட்டுகிற குறிப்புகளை இங்கே எடுத்துக் கூறுவது பொருத்தமுடையதாக இருக்கும் என்று கருதுகிறேன். தொழில் உற்பத்தி குறிப்பிட்டெண் (இன்டெக்ஸ் ஆஃப் இன்டெஸ்ட்ரியல் ப்ரொடக்ஷன் என்ற தலைப்பிலே 1967-ல் 158.3, 1968-ல் 166.3, 1969-ல் 172.8, 1970-ல் 182.3, என்கிற அளவுக்கு ஆகியிருக்கிறது. அதைப்போலவே பதிவு செய்யப்பட்ட தொழிற்சாலைகள் 1967-ல் 7,065, 1970-ல் 7,922. எதுவும் குறைந்துவிடவில்லை.

பொதுத்துறையிலும், தனியார் துறையிலும் பதிவான நிறுவனங்கள், கம்பெனிகள் 1967-ல் 91, 1969-ல் 116, 1970-ல்—முதல் 6 மாதங்களில் 76 கம்பெனிகள் பதிவாகியிருக்கின்றன.

தொழில் உரிமங்களுக்காக மத்திய அரசுக்கு அனுப்பப்பட்ட விண்ணப் பங்கள், 1967-ல் 38. அவற்றிலே 16 விண்ணப்பங்களுக்கு தொழிற்சாலை ஆரம்பிக்க உரிமங்கள் கிடைத்தன. 1968-ல் 51 விண்ணப்பங்கள் அனுப் பினோம். அவற்றிலே 9-க்கு லைசென்ஸ் கிடைத்தது. 1969-ல் 97 அனுப்பினோம், 12-க்கு லைசென்ஸ் கிடைத்தது. 1970-ல் 142 விண்ணப்பங்கள் அனுப்பினோம், அவற்றிலே இதுவரையிலே 36-க்கு லைசென்ஸ் கிடைத்திருக்கிறது. ஆகவே, தொழிற்சாலைகளை ஆரம்பிக்க எந்த முயற்சியும் மேற்கொள்ளாமலே இருந்து விட்டோம் என்று சொல்வதற்கில்லை.

சிறு தொழில் நிறுவனங்களைப் பொறுத்தவரையில் . . .

THIRUMATHI T. N. ANANDANAYAKI : On a point of information, Sir, sorry to interrupt the Hon. Chief Minister.

சேலம் உருக்காலை வந்துவிட்டது என்பதை நாங்கள் மகிழ்ச்சியோடு ஏற்றுக் கொள்கிறோம். அதிலே எப்பொழுது வேலை தொடங்கப்படும், எதற்காக சுணக்கம் இருக்கிறது என்பதைப்பற்றி முதல் அமைச்சர் அவர்கள் எந்தவித மான பதிலையும் சொல்லவில்லை. அதைப்பற்றிக் கூறும்படி கேட்டுக்கொள் கிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. மு. கருணாநிதி: இதை முடித்துவிட்டுச் சொல்லுகிறேன். சிறு தொழிலில், தொழில் வர்த்தக இயக்குநரால் பதிவு செய்யப்பட்ட நிறுவனங்கள்:—

1967-ல்—11,929.

1968-ல்—13,571.

1969-ல்—18,063.

1970-ல்—21,857.

ஆக, இந்த அளவிற்குத்தொழில் துறையில் நாம் முன்னேறியிருக்கிறோம் என்றாலும், இது உள்ளபடியே போதுமான முன்னேற்றம் இல்லை. இன்னும் அனுமதிகள் கொடுக்கப்பட வேண்டும். 100 கேட்டால் 30-க்கு அனுமதி கிடைக்கிறது. ஆகவே இதில் குறைபாடு இல்லாமல் இல்லை.

தொடர்ந்து மத்திய சர்க்காரிடம், இன்னும் அதிகமாகத் தொழில் வளர்ச்சி வளர்ந்திட வேண்டும் என்கிற கொள்கையின் அடிப்படையில் எடுத்துச் சொல்லி வருகிறோம்.

[திரு. மு. கருணாநிதி]

[1971 ஏப்ரல் 2]

அதே வகையில் சேலம் உருக்காலை வேலையையும் வெகு விரைவில் எடுக்க வேண்டும் என்று வலியுறுத்தி எடுத்துச் சொல்லுகிறோம். மேலும் ஒரு அறிக்கை தேவைதானா? ஆராய்ச்சிகள் முடிந்துநானே அறிக்கை கொடுக்கப்பட்டது? மறுபடியும் அறிக்கை எதற்கு என்று குறிப்பிட்டார்கள். ஏன் அறிக்கை தேவை என்றால், அது பெரிய அறிக்கையாக இருக்காது, ஒரு திருத்த அறிக்கையாகவே இருக்கும். அது ஏன் தேவை? இந்த அறிக்கை வேளியாகிப் பல ஆண்டுகளாக கிடப்பில் போடப்பட்டுவிட்டது. தொழிற்சாலை வராது என்ற நிலையில் அறிக்கையை ஏற்றித்துப் பார்க்காத சூழ்நிலை உருவாகிவிட்டது. உருக்காலை வருகிறதா என்ற சந்தேகம் ஏற்பட்டு, காலக் கடத்தல் காரணமாக, தாமதம் காரணமாக, அந்த அறிக்கையில் சில திருத்தங்கள் தேவைப்பட்டன. அப்படிப்பட்ட அறிக்கையையும் ஆறு மாத காலத்தில் கொடுத்து, வேலையைத் தொடங்கிட வேண்டும் என்று வலியுறுத்திக் கூறுகிறோம். நல்ல சூழ்நிலை இருப்பதால், தேர்தலுக்குப் பின்னால் ஆட்சி மாற்றத்தில், அமைச்சரவை மாற்றங்கள் காரணமாக சேலம் உருக்காலை ஏற்படுவதற்கு, சீக்கிரமே செயல்படுவதற்கு ஏற்ற சூழ்நிலை உருவாகியிருப்பதாக அறிகிறேன். இதிலே நாம் அவசரப்படுகிறோம். அதே நேரத்தில், ஆறு மாதங்களில் அறிக்கை வரவேண்டும் என்றும் மத்திய சர்க்காரிடத்தில் வலியுறுத்துகிறோம். அறிக்கை தேவையா, இல்லையா என்பதில்லை வாதம். தேவை என்பதை நாம் அறவே மறுக்கவில்லை. காலதாமதம் ஏற்பட்டதன் காரணமாக, சில திருத்தம் தேவை என்று அவர்கள் சொல்லுகிறார்கள். அது பதங்கள் தான். அதற்குள் சமர்ப்பித்துவிட வேண்டும் என்று ஒத்துக்கொண்டிருக்கிறோம்.

மேலும் மேலும் தொழிற்சாலைகளை விரைவில் உருவாக்க வேண்டும் என்று மத்திய சர்க்காரை தொடர்ந்து வலியுறுத்திக் கொண்டே இருப்போம் என்பதையும் தெரிவிக்கிறேன். தனியார் துறை, பொதுத் துறை, கூட்டுத் துறை இவைகளைப்பற்றிக் குறிப்பிடப்பட்டது. கூட்டுத் துறை என்பது என்ன, கூட்டுத் துறை என்பது அநேகமாக தனியார் துறையாகத்தான் இருக்கிறது என்று மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் சிலரால் கருத்து தெரிவிக்கப்பட்டது. ஜாயின்ட் ஸ்டேக்டார் என்பதில், தனியாருடைய ஊக்கமும், அரசாங்கக் கண்காணிப்பும் இருக்கும். முன்பெல்லாம், தனியார் துறை என்றால் அரசாங்கக் கண்காணிப்பு கிடையாது. உதாரணத்திற்குச் சொல்ல வேண்டுமென்றால், மெட்ரூஸ் அலுமினியம் பாக்டரியில், அதற்கு ஷேர் காபிடல், முதலீடு 3 கோடி ரூபாய். அதிலே, தனியார் 1½ கோடி ரூபாயும், அரசாங்கம் 1½ கோடி ரூபாயும் போட்டு, கண்காணிக்கும் பொறுப்பை அரசாங்கம் வைத்துக் கொள்ளாமல் இருந்தது.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : அவையின் அலுவல்கள் 1½ மணியோடு முடிவடைய வேண்டுமாதலால், மாண்புமிகு முதல் அமைச்சர் உரையை முடிப்பதற்கும் மற்ற அலுவல்கள் முடிவதற்கும் தொடர்ந்து உட்கார அவை அனுமதி அளிக்கிறது என்று கருதுகிறேன்.

(அனுமதி அளிக்கப்பட்டது.)

மாண்புமிகு திரு. மு. கருணாநிதி : மெட்ரூஸ் அலுமினியம் பாக்டரியில் மூன்று கோடி ரூபாய் ஷேர் காபிடல் என்றால், அரசு 1½ கோடி ரூபாயும், தனியார் 1½ கோடி ரூபாயும் போட்டார்கள். ஆனால், அரசின்

1971 ஏப்ரல் 2]

[திரு. மு. கருணாநிதி]

கண்காணிப்பு இல்லை. அரசின் சார்பில் ஒரே ஒரு டைரக்டர் இருக்கிறார். அரசைக் கவந்துகொண்டு பாக்டரியில் தனியார் தங்கள் காரியங்களைச் செய்வதில்லை.

இப்பொழுது ஏற்பட்டிருக்கிற ஜாயின்ட் ஸெக்டாரில் நிலைமை முற்றிலும் மாறுபட்டது. தனியாருடைய ஊக்கம் பயன்படுத்தப்படுகிறது. அரசாங்கத்தின் கண்காணிப்பு இருக்கிறது. இரண்டும் இணைந்து கூட்டுத் துறைக் கொள்கை நிறைவேறுகிறது என்ற அளவில், இந்த அரசு புதிய கொள்கையை உருவாக்கியிருக்கிறது.

தமிழ் நாடு தொழில் வளம் பெற வேண்டும் என்கிற எண்ணத்தில், பொதுத் துறைதான் நம் முடிவான லட்சியம். ஆனாலும் அப்படிச் சொல்லிக்கொண்டே இருக்கும் காரணத்தால், தொழில் வளம் அழிந்து, தொய்ந்து விடக் கூடாது என்கிற எண்ணத்தின் அடிப்படையில்தான், இன்றைக்கு இந்தக் கூட்டுத் துறையை நாம் ஒத்துக் கொண்டிருக்கிறோம். இறுதி லட்சியம் பொதுத் துறை என்பதை இந்த மாமன்றத்திற்கு குறிப்பிட்டுக்காட்ட விரும்புகிறேன்.

கவர்னர் உரையில் குறிப்பிட்டபடி, வேலை வாய்ப்புக்கள் பற்றி பெரிதும் உறுப்பினர்கள் எடுத்துச் சொன்னார்கள். வேலை வாய்ப்புக்களை அளிப்பதில், தமிழ்நாடு, மத்திய சர்க்கார் அளவில் திட்டங்கள் திட்டப்படவேண்டும் என்றார்கள். குறிப்பாகச் சொல்ல வேண்டுமானால், நான்காவது ஐந்தாண்டுத் திட்டம் காலதாமதம் ஆனதன் காரணமாக, திட்டங்கள் இல்லாததால், வேலையில்லாத திண்டாட்டம் ஏற்பட்டிருக்கிறது. பட்டதாரிகள், பொறியாளர்கள், இவர்களுக்கெல்லாம் வேலை அளிக்கக்கூடிய திட்டங்கள் இல்லை என்பதால், அதனால் ஏற்பட்டுள்ள வேலை வாய்ப்புக்கள் காரணமாக, வேலைவாய்ப்பு இன்மை நாட்டில் பெருகியதை மறுத்திட இயலாது.

மாநில மட்டத்தில் சில காரியங்களைச் செய்திருந்தாலும், அது பூரண திருப்தி அளிக்கக்கூடியதாக இல்லை; புன்னகை அளிக்கக் கூடியதாக இல்லை. ஆனாலும், 6,500 ஆசிரியர்களுக்கு வேலை வாய்ப்பு கொடுக்க ஏற்பாடு செய்யப்பட்டிருக்கிறது. எந்தச் சம்பளமும் பெறாமல், குடும்பத்தை நடத்தமுடியாமல் கஷ்டப்பட்டுக் கொண்டு இருப்பவர்களுக்கு இந்த ஊதியமாவது கிடைக்க வேண்டும் என்று தொழில்துறையில் ஆசிரியர்களுக்கு உதவி அளிக்க ஏற்பாடு செய்யப்பட்டிருக்கிறது. 6,500 ஆசிரியர்களுக்கு வேலை வாய்ப்பு அளிக்கப்பட்டு, அனைவரும் வேலைக்குச் சேர்ந்துவிட்டனர். அதேபோலத்தான் 2,400 பொறியாளர்களுக்கு உதவியளிக்க முன்வந்ததில், 27-2-1971 அன்றோடு 1,795 பேர்கள் வேலையில் அமர்த்தப்பட்டிருக்கிறார்கள். அதில் 1,600 பேர்கள் வேலையில் சேர்ந்துவிட்டார்கள். மீதம் உள்ளவர்கள் சில வாரங்களில் சேர்த்துக்கொள்ளப்படுவார்கள்.

இப்படி 6,500 ஆசிரியர்களுக்கும், 2,400 பொறியாளர்களுக்கும் வேலை வாய்ப்புக் கொடுத்தோம் என்றால், அதன் காரணமாக தமிழ் நாட்டில் வேலையில்லாத திண்டாட்டம் அறவே ஒழிந்துவிடும் என்ற எண்ணத்தில் செய்யவில்லை. இந்த அரசுக்கு, வேலையில்லாத திண்டாட்டத்தைப் போக்க ஆர்வம் இருக்கிறது என்பதைக் காட்டத்தான் இது செய்யப்பட்டது. இந்த ஆர்வம் மேலும் மேலும் பெருகும். மேலும் மேலும் பெருகுகின்ற வகையில்

[திரு. மு. கருணாநிதி]

[1971 ஏப்ரல் 2]

திட்டங்கள் தீட்டப்படும் என்பதற்கு இது விடிவெள்ளி என்ற அளவில் இந்தக் காரியம் செய்யப்பட்டதேயல்லாமல், இதை வைத்துக்கொண்டு வேலை வாய்ப்பு போதுமா என்று கேட்பது நல்லதல்ல.

மேலும் மேலும் வேலை வாய்ப்புக்கள் பெருகிட மத்திய சர்க்காரும் ஒரு திட்டம் தீட்டியிருக்கிறார்கள். கிராமப்புறங்களில் ஒவ்வொரு மாநிலத்திலும் ஒவ்வொரு மாவட்டத்திலும், 1,000 பேர்களுக்கு வேலை கொடுப்பது என்று திட்டம். கிராமப்புறத்தைப் பளாக் பளாக்காக எடுத்துக் கொள்கிறார்கள். ஒவ்வொரு பளாக்கிலும் 1,000 பேர்களுக்கு வேலை கொடுப்பது. ஒரு மாவட்டத்தில் 10 பளாக்குகள் எடுத்து, 1,000 பேர்களுக்கு வேலை கொடுப்பது என்பது மத்திய சர்க்காருடைய திட்டம். அதைப்பற்றி ஆராய, வருகிற 7-ம் தேதி சென்னை மாநகரத்தில் கலெக்டர்கள் மாநாட்டைக் கூட்டியிருக்கிறோம். அப்பொழுது கலந்து பேசி, திட்டம் நிறைவேற்றத்தக்க சாத்தியக்கூறுகள் எவையெவை, இருக்கின்ற சிக்கல்கள் என்னென்ன என்பதையெல்லாம் ஆராய்ந்து முடிவுகளைடுக்கப்படும். தலைமைச் செயலாளர்கள் மாநாடு டெல்லியில் நடக்கவிருக்கிற காரணத்தால், அந்த மாநாட்டில், இங்கே எடுக்கப்பட்ட முடிவுகள் நம் தலைமைச் செயலாளர் மூலம் அறிவிக்கப்படவிருக்கிறது. டெல்லி மாநாட்டில் இந்தக் கிராமப்புறத் திட்டம் விவாதிக்கப்படும்.

இந்தக் கிராமப்புற மக்களுக்கு வேலைகள் கொடுப்பது மாத்திரம் மக்களுக்குப் போதுமா? விவசாயத்தில் சிறப்பாகவும் மக்கள் வருஷத்தில் ஆறு மாதம் வேலையில்லாமல் இருக்கிறார்கள். அவர்களுக்கு இது வேலை கொடுக்கும் ஆனால், படித்துவிட்டு, வேலையற்றிருக்கும் நம்முடைய வாலிபர்கள். இளைஞர்கள் இவர்களுக்கு வேலைவாய்ப்பு என்ன என்று கேள்வி போட்டார்கள். இந்தக் கேள்வி எதிர்க் கட்சியின் இருக்கிறவர்களுடைய உள்ளங்களில் மட்டும் இருப்பது என்பதில்லை. ஆளுநர் அவர்களிடமிருக்கின்ற அத்தனை உறுப்பினர்களுடைய உள்ளங்களிலும் குழறிக் கொந்தளிக்கும் கேள்வி இது.

கல்லூரிகளில் சலுகைகள் கொடுத்துப் படிக்க வைத்துவிட்டு, புதிய புதிய கல்லூரிகளைத் திறந்து, அவற்றிற்கு அனுப்புகிறோம். மருத்துவக் கல்லூரிகளுக்கு அனுப்புகிறோம். பட்டதாரிகளாக ஆகிறார்கள். அப்படிக்கல்லூரிகளிலிருந்து வெளிவந்தும் அவர்கள் வேலை எங்கே, வேலை எங்கே, என்று கேட்கிறார்கள். நாம் அவர்களுக்குப் பதில் சொல்லியாக வேண்டும். பதில் சொல்லப் போகிறோம்; நல்ல முறையில் பதில் சொல்லப் போகிறோம்.

அதனால்தான் இந்தத் தேர்தலில் முற்போக்குக் கூட்டணி வாக்காளப் பெருமக்களைச் சந்தித்து, அதைப் பெற்று, இந்த மாமன்றத்திலும், மத்திய சர்க்காரிலும் அரசுகள் அமைத்திருக்கும் காட்சியைக் காண்கிறோம்.

அளிக்கப்பட்ட தேர்தல் வாக்குறுதிகளை நிறைவேற்றுவதில் திராவிட முன்னேற்றக் கழக அரசு முன் நின்றிருக்கிறது. முன்பு 1967-ம் ஆண்டு அளிக்கப்பட்ட வாக்குறுதிகளில் பெரும்பான்மையானவற்றைத் திராவிட முன்னேற்றக் கழக அரசு நிறைவேற்றியிருக்கிறது.

இந்தப் புதிய அரசு, திராவிட முன்னேற்றக் கழக அரசு, அண்ணா அவர்களுடைய வழியில் நின்று, தேர்தல் நோத்தில் எடுத்துச் சொன்ன நாட்டு மக்களுக்குத் தேவையான காரியங்கள் என்ன, எப்படி வேலை வாய்ப்புகள் அளிக்க வேண்டும், எப்படி சுதந்திர நாட்டில் ஏழைக்குச்

1971 ஏப்ரல் 3] [திரு. மு. கருணாநிதி]

சுதந்திரம் வேண்டும், எப்படி பாட்டாளிக்கும், தொழிலாளிக்கும் விடிவு காலம் ஏற்பட வேண்டும், ஏழை வீட்டில் என்றென்றும் நல்ல விளக்கு எரிந்திட வேண்டுமென்பதற்காக என்னென்ன வாக்குறுதிகள் அளித்தோமோ அந்த வாக்குறுதிகளை எல்லாம் நிறைவேற்ற இந்த அரசு கொஞ்சம் கூடத் தயங்காது, தயங்காது என்பதை மிகுந்த திட்டவாட்டமாக இந்த மாமன்றத்தில் எடுத்துக் கூறிக்கொள்ளுகிறேன்.

மின்சாரத் துறையில் பல்லாயிரக்கணக்கான மகஜர்களைப் பெற்றீர்களே, ஒருவரைக் கூட வேலைக்குச் சேர்த்துக் கொள்ளவில்லையே என்று பெருமதிப் பிற்குரிய டாக்டர் உறாண்டே அவர்கள் கேட்டார்கள். டாக்டர் உறாண்டே போன்றவர்கள் இப்படித் தகவல் அறியாமல் பேசுகிறார்களே என்பதுதான் என் கவலை. பல்லாயிரக்கணக்கான மனுக்களைப் பெற்றது உண்மை. அந்த மனுக்கள் என்னென்ன வேலைகளுக்காகக் கோரப்பட்டனவோ அந்த வேலை களுக்கு எல்லாம் ஆட்கள் நியமிக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். வேலைக்கு எடுத்துக் கொள்ளப்பட்டவர்கள் பில் கலெக்டர்கள் 360 பேர்; டைப்பிஸ்ட்கள் 100 பேர்; கிளார்க்குகள் 1,500 பேர். இந்த 1,500 பேரில் 400 பேர் இன்னும் வேலையில் சேரவில்லை. 1,100 பேர் வேலையில் சேர்ந்து விட்டார்கள். மீதிப் பேர் இன்னும் ஒரு மாதத்தில் வேலையில் சேர இருக்கிறார்கள். டாக்டர் ஹாண்டே அவர்களுக்குத் தரப்பட்ட தகவல்—அவர் சொல்லிய தகவல் என்று சொல்லவில்லை—தவறான தகவல். மின்சார வாரியத்தில் மனுக்களைப் பெற்று யாரையும் வேலையில் சேர்க்கவில்லை என்ற துறைச்சாட்டு தவறானது என்பதை மாத்திரம் தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறேன்.

விலைவாசி பற்றிப் பேசப்பட்டது. எல்லா வகையிலும் விலைவாசி அறவே குறைந்துவிட்டது என்று யாரும் ஒத்துக்கொள்ளவில்லை. விலைவாசி, உணவு தானியங்களைப் பொறுத்தவரை குறைந்திருக்கிறது. வேறு சில விஷயங் களிலும் குறைந்திருக்கிறது. எல்லாப் பொருள்களின் விலையும் குறைய வேண்டுமென்றால் மத்திய சர்க்கார் ஒத்துழைப்புடன் தான் செய்ய முடியும். இதுதான் கவர்னர் உரையிலும், நிதிநிலை அறிக்கையிலும் சுட்டிக்காட்டப் பட்டிருக்கிறது. இதனை யாரும் மறுத்திட முடியாது.

விலைவாசியைப் பொறுத்தவரை திருச்சி மார்க்கட்டை எடுத்துக் கொண் டால் இரண்டாம் ரக அரிசியின் விலை மார்ச் 70-ல் 100 கிலோ கிராம் கொண்ட மூட்டை ரூ. 100 ஆக இருந்தது மார்ச் 71-ல் ரூ. 86.60 ஆகக் குறைந்திருக்கிறது. சோளம் மார்ச் 70-ல் ரூ. 85.3 ஆக இருந்தது மார்ச் 71-ல் ரூ. 73.35 ஆகக் குறைந்திருக்கிறது. கம்பு 70 ரூபாயாக இருந்தது 52 ரூபாயாக குறைந் திருக்கிறது. ராகி 70 ரூபாயாக இருந்தது 62 ரூபாயாகக் குறைந்திருக்கிறது. கடலை எண்ணெய் 470 ரூபாயாக இருந்தது 445 ரூபாயாகக் குறைந்திருக் கிறது.

பருப்பு வகை, சில எண்ணெய் வகைகளின் விலை சற்று ஏறி இருக்கிறது என்பதை மறுக்கவில்லை. அவற்றின் விலை குறைய உற்பத்தியைப் பெருக் கியாக வேண்டும். அதற்காகத்தான் பருப்பு வகைகளின் உற்பத்தியைப் பெருக்க நாம் தனித் தொகை ஒதுக்கி, ஆறு லட்சம் ஏக்கரில் தமிழ் நாட்டில் பருப்பு வகைகளை விளைவிக்க வேண்டுமென்று திட்டம் தீட்டினோம்.

100 கிலோ கிராம் மிளகாய் 1970-ல் 410 ரூபாயாக இருந்தது 1971-ல் 350 ரூபாயாகக் குறைந்திருக்கிறது. புளி விலை கொஞ்சம் ஏறி இருக்கிறது. அது

[திரு. மு. கருணாநிதி]

[1971 ஏப்ரல் 2]

திட்டங்கள் தீட்டப்படும் என்பதற்கு இது விடிவெள்ளி என்ற அளவில் இந்தக் காரியம் செய்யப்பட்டதேயல்லாமல், இதை வைத்துக்கொண்டு வேலை வாய்ப்பு போதுமா என்று கேட்பது நல்லதல்ல.

மேலும் மேலும் வேலை வாய்ப்புக்கள் பெருகிட மத்திய சர்க்காரும் ஒரு திட்டம் தீட்டியிருக்கிறார்கள். கிராமப்புறங்களில் ஒவ்வொரு மாநிலத்திலும் ஒவ்வொரு மாவட்டத்திலும், 1,000 பேர்களுக்கு வேலை கொடுப்பது என்று திட்டம். கிராமப்புறத்தைப் பளாக் பளாக்காக எடுத்துக் கொள்கிறார்கள். ஒவ்வொரு பளாக்கிலும் 1,000 பேர்களுக்கு வேலை கொடுப்பது. ஒரு மாவட்டத்தில் 10 பளாக்குகள் எடுத்து, 1,000 பேர்களுக்கு வேலை கொடுப்பது என்பது மத்திய சர்க்காருடைய திட்டம். அதைப்பற்றி ஆராய, வருகிற 7-ம் தேதி சென்னை மாநகரத்தில் கலெக்டர்கள் மாநாட்டைக் கூட்டியிருக்கிறோம். அப்பொழுது கலந்து பேசி, திட்டம் நிறைவேற்றத்தக்க சாத்தியக்கூறுகள் எவையெவை, இருக்கின்ற சிக்கல்கள் என்னென்ன என்பதையெல்லாம் ஆராய்ந்து முடிவுகளைடுக்கப்படும். தலைமைச் செயலாளர்கள் மாநாடு டெல்லியில் நடக்கவிருக்கிற காரணத்தால், அந்த மாநாட்டில், இங்கே எடுக்கப்பட்ட முடிவுகள் நம் தலைமைச் செயலாளர் மூலம் அறிவிக்கப்படவிருக்கிறது. டெல்லி மாநாட்டில் இந்தக் கிராமப்புறத் திட்டம் விவாதிக்கப்படும்.

இந்தக் கிராமப்புற மக்களுக்கு வேலைகள் கொடுப்பது மாத்திரம் மக்களுக்குப் போதுமா? விவசாயத்தில் சிறப்பாகவும் மக்கள் வருஷத்தில் ஆறு மாதம் வேலையில்லாமல் இருக்கிறார்கள். அவர்களுக்கு இது வேலை கொடுக்கும் ஆனால், படித்துவிட்டு, வேலையற்றிருக்கும் நம்முடைய வாலிபர்கள். இளைஞர்கள் இவர்களுக்கு வேலைவாய்ப்பு என்ன என்று கேள்வி போட்டார்கள். இந்தக் கேள்வி எதிர்க் கட்சியின் இருக்கிறவர்களுடைய உள்ளங்களில் மட்டும் இருப்பது என்பதில்லை. ஆளுநர் அவர்களிடமிருக்கின்ற அத்தனை உறுப்பினர்களுடைய உள்ளங்களிலும் குழறிக் கொந்தளிக்கும் கேள்வி இது.

கல்லூரிகளில் சலுகைகள் கொடுத்துப் படிக்க வைத்துவிட்டு, புதிய புதிய கல்லூரிகளைத் திறந்து, அவற்றிற்கு அனுப்புகிறோம். மருத்துவக் கல்லூரிகளுக்கு அனுப்புகிறோம். பட்டதாரிகளாக ஆகிறார்கள். அப்படிக்கல்லூரிகளிலிருந்து வெளிவந்தும் அவர்கள் வேலை எங்கே, வேலை எங்கே, என்று கேட்கிறார்கள். நாம் அவர்களுக்குப் பதில் சொல்லியாக வேண்டும். பதில் சொல்லப் போகிறோம்; நல்ல முறையில் பதில் சொல்லப் போகிறோம்.

அதனால்தான் இந்தத் தேர்தலில் முற்போக்குக் கூட்டணி வாக்காளப் பெருமக்களைச் சந்தித்து, அதைப் பெற்று, இந்த மாமன்றத்திலும், மத்திய சர்க்காரிலும் அரசுகள் அமைத்திருக்கும் காட்சியைக் காண்கிறோம்.

அளிக்கப்பட்ட தேர்தல் வாக்குறுதிகளை நிறைவேற்றுவதில் திராவிட முன்னேற்றக் கழக அரசு முன் நின்றிருக்கிறது. முன்பு 1967-ம் ஆண்டு அளிக்கப்பட்ட வாக்குறுதிகளில் பெரும்பான்மையானவற்றைத் திராவிட முன்னேற்றக் கழக அரசு நிறைவேற்றியிருக்கிறது.

இந்தப் புதிய அரசு, திராவிட முன்னேற்றக் கழக அரசு, அண்ணா அவர்களுடைய வழியில் நின்று, தேர்தல் நோத்தில் எடுத்துச் சொன்ன நாட்டு மக்களுக்குத் தேவையான காரியங்கள் என்ன, எப்படி வேலை வாய்ப்புகள் அளிக்க வேண்டும், எப்படி சுதந்திர நாட்டில் ஏழைக்குச்

1971 ஏப்ரல் 2]

[திரு. மு. கருணாநிதி]

அன்று நடந்த தேசிய அபிவிருத்திக் குழுக் கூட்டத்தில் 'டிஸ்ஸென்ட்' எழுதினார்களா என்று கேட்டார்கள். அந்தக் கூட்டத்திலேதான் நான் மூன்று நபந்தனைகளைச் சொன்னேன். ஒன்று சேலம் உருக்காலை; இரண்டாவது சிறப்பு நிதியாக ஒதுக்கப்பட்ட 800 கோடி ரூபாயில் நம்முடைய மாநிலத்திற்குப் பங்கு வர வேண்டும் என்பது. மூன்றாவது ஒவ்வொரு மாநிலத்திலும் பின்தங்கிய பகுதிகளுக்காக ஒதுக்கப்பட்ட 100 கோடி ரூபாயில் நம்முடைய மாநிலத்தில் பின்தங்கிய பகுதிகளுக்கும் பணம் ஒதுக்கவேண்டுமென்பது. ஆக, இந்த மூன்று நிபந்தனைகளை ஏற்றுக் கொண்டால்தான் திட்டத்திற்கு சம்மதம் தருவோம் என்று சொன்னோம். அதற்குப் பிறகுதான் முதல் தடவையாக 800 கோடி ரூபாயில் 7 கோடி ரூபாய் தந்தார்கள். இந்த ஆண்டு தர மறுக்கிறார்கள். நம்முடைய மாநிலத்தில் பின் தங்கிய பகுதிகளான இராமநாதபுரம் மாவட்டத் திற்கும், தர்மபுரி மாவட்டத்திற்கும் இரண்டு கோடி ரூபாய் அளவிற்கு ஒதுக்கி யிருக்கிறார்கள். முதலிலே சொல்லப்பட்ட சேலம் உருக்காலைக்கும் இசைவு தந்தார்கள்.

15-4-70 அன்று நமக்கு சிறப்பு உதவி அளிப்பது அவசியம் என்றும் அதற்காக நம் நிதி வாய்க்களைப் பரிசீலனை செய்ய வேண்டுமென்றும் நாம் கோரினோம். 25-4-70 அன்று இதே கோரிக்கை மீண்டும் வலியுறுத்தப் பட்டது.

19-8-70 அன்று நம் இக்கட்டான நிதிநிலையை விவரமாக எடுத்துச் சொல்லி யிருக்கிறோம். டாக்டர் காட்கில் அவர்கள் உடல்நிலை சரியாக இல்லாததால் ஒத்திவைக்கப்பட்டிருந்த சந்திரிபு துரிதமாக நடத்தப்பட வேண்டுமென்று வலியுறுத்தினோம். 12-10-70 அன்று நம்முடைய தொழிலமைச்சர், அதிகாரிகள், அனைவரும் சேர்ந்து டாக்டர் காட்கில் அவர்களை சந்தித்துப் பேசினோம். நம் வாதத்தில் நியாயம் இருக்கிறது என்பதை ஓரளவுக்கு ஒப்புக்கொண்ட காட்கில் அவர்கள் அதிகாரிகள் மட்டத்தில் நம் நிதி பற்றிய புள்ளி விவரங்கள் திரும்பப் பரிசீலிக்கப்பட வேண்டுமென்ற அளவோடு பேச்சு வார்த்தை முடிந்தது. 12-10-1970 அன்று நடந்த சந்திப்புக்குப் பிறகு 31-10-70 அன்றும் 1-11-70 அன்றும் அதிகாரிகள் மட்டத்தில் பேச்சு வார்த்தைகள் நடைபெற்றன. 31-12-70 அன்று தலைமையமைச்சரிடம் இதே கோரிக்கைகளை மீண்டும் பரிசீலிக்க வேண்டுமென்று கூறியிருக்கிறேன். 19-1-1971 அன்று தலைமை அமைச்சருக்கு மீண்டும் இது குறித்து வற்புறுத்தி கடிதம் எழுதியிருக்கிறேன்.

12-1-71 அன்று திட்டக் குழுச் செயலாளர் நம் வாதங்களுக்கு ஒரு சில மறுப்புகள் தெரிவிக்கும் நீண்ட குறிப்பை அரசுக்கு அனுப்பினார். அதற்கு 3-2-71 அன்று மறுபடியும் பதில் அனுப்பப்பட்டிருக்கிறது. இப்படித் தொடர்ந்து மத்திய அரசோடு போராடிக் கொண்டிருக்கிறோம்.

டாக்டர் எச். வி. ஹாண்டே : 21-3-1970 அன்று நடந்த என்.டி.சி; மீட்டிங்கில் மதிப்பிற்குரிய முதலமைச்சர் அவர்கள் சில நிபந்தனைகளைக் கூறியதாக முதலமைச்சர் அவர்கள் சொன்னார்கள். அந்த மீட்டிங்கில் இதையெல்லாம் செயலில் ஒத்துக்கொள்ளும் வகையில் அதிகார பூர்வமாக தெரிவிக்கும் வகையில் வாய்மொழியாக சொன்னதோடு மட்டுமல்லாமல் 'டிஸ்ஸென்டிங்' எழுதியிருக்கிறார்களா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

[1971 ஏப்ரல் 2]

மாண்புமிகு திரு. மு. கருணாநிதி: அங்கே நமது பேச்சுக்கள் தான் பதிவு செய்யப்படுகின்றன. அப்படி ரெக்கார்டுகள் எதுவும் பதிவு செய்யவில்லை. 'டிசன்டிங் நோட்ஸ்' எதுவும் எழுதப்படவில்லை, அவ்வளவுதான்.

நாம் எந்தெந்த அளவிற்குப் போராடியிருக்கிறோம், எந்தெந்த அளவிற்குப் போராடி வெற்றி பெற்றிருக்கிறோம், பெற வேண்டிய உரிமைகளை எப்படி எப்படியெல்லாம் வலியுறுத்திப் பெற்றிருக்கிறோம் என்பதற்காகத்தான் இதை யெல்லாம் சுட்டிக்காட்டுகிறேன்.

நாம் மத்திய அரசிடம் கேட்டது 250 கோடி ரூபாய்; ஆனால் மத்திய அரசு நமக்கு 202 கோடி ரூபாய் அளவுக்குக் குறைத்திருக்கிறது. மத்திய அரசின் சார்பிலே அங்கே இருக்கிற திட்டக் குழு மாநிலங்களுக்கு என்று சில தகுதிகளை வரையறுத்தது. அந்த தகுதிகள் என்ன என்ன என்று பார்த்தால் மக்கள் தொகையிலே 60 சதவிகிதம், நபர்வாரி வருமானம் (பெர் கேபிடா இன்கம்) என்பதிலே ஒரு 10 சதவிகிதம், தனிப் பிரச்சனைகள் என்பதற்காக ஒரு 10 சதவிகிதம், வரி விதிக்க எடுத்த முயற்சிகளுக்காக ஒரு 10 சதவிகிதம்; தொடர்ந்து திட்ட வேலைகள் நடைபெறுகின்றனவா என்ற அடிப்படையில் பத்து சதவிகிதம் என்ற அளவில் வரையறுத்து இருக்கிறது. இந்த அளவில்தான் மாநிலத்தின் தகுதிகள் என்று தகுதிக்கான ருவாக்கீருர்கள். இந்த அடிப்படையில் தமிழ்நாடு அரசுக்கு கிடைக்கக்கூடியது கிடைக்காமல் போய் இருக்கிறது. ஆகவே இந்தத் தகுதிகளை வரையறுத்த முறைகளை எதிர்க்கிறேன்.

ஆந்திரா 40 கோடி ரூபாய் இழந்து விட்டது. மத்திய பிரதேசம் 20 கோடி ரூபாயை இழந்திருக்கிறது. மைசூர் 40 கோடி ரூபாயை இழந்து விட்டது. மேற்கு வங்காளம் 24 கோடி ரூபாயை இழந்து விட்டது. தமிழ்நாடு 48 கோடி ரூபாயை இழந்து விட்டது.

நபர்வாரி சராசரி வருமானம் என்று இருக்கிறதே ஒரு பத்து சதவிகிதம், அதை அகில இந்திய கணக்கிலே பார்த்தால் அனைத்திந்திய சராசரி 418 ரூபாய், தமிழ்நாடு 434 ரூபாய். இந்த 418 ரூபாய்க்கு நபர்வாரி வருமானம் இருந்தவர்களுக்கு உதவி மறுக்கப்பட்டது. நமக்கு—தமிழ்நாட்டுக்கு—16 ரூபாய் அதிகமானது என்ற காரணத்தாலே, நமக்கு அந்த பத்து சதவிகிதம் இல்லையென்று சொல்லிவிட்டார்கள். 418-க்கும் 434-க்கும் அதிக வித்தியாசம் இல்லையென்ற அளவிற்கு அவர்கள் செயல்பட்டிருந்தால் நமக்கு மேலும் 25 அல்லது 30 கோடி ரூபாய் கிடைத்திருக்கும். அதே நேரத்தில் என்ன செய்தார்கள். 9 மாநிலங்களுக்கு 800 கோடி ரூபாய் சிறப்பு நிதியாக தந்தார்கள். தமிழ்நாடு, மைசூர், ஆந்திரா, மேற்கு வங்காளம், மத்திய பிரதேசம் ஆகிய ஐந்து மாநிலங்கள் இழப்புக்களானாலும் நம்மைத் தவிர்த்து மீதி ஐந்து மாநிலங்களுக்கும் ஆக 9 மாநிலங்களுக்கும் சிறப்பு நிதி உதவி தரப்பட்டிருக்கிறது. அந்த நிதியில் நமக்கு பங்கு இல்லை. அதிகமாக சண்டை போட்டு நிபந்தனை போட்டு தேசிய வளர்ச்சிக்குழு (என்.டி.சி.) கூட்டத்தில் கேட்டபோது 7 கோடி ரூபாய் தரப்பட்டது. ஆனால் இந்த ஆண்டு தர மறுக்கிறார்கள். அதைத்தான் இந்த நிதிநிலை அறிக்கையில் கோடிட்டு காட்டியிருக்கிறோம்.

1971 ஏப்ரல் 2]

[திரு. மு. கருணாநிதி]

தனிப்பிரச்சினையாகக் கணக்கிட்டு மேற்கு வங்காளத்தின் கல்கத்தா நகரத் திற்கு பணம் கொடுத்திருக்கிறார்கள். ஆனால் சென்னை மாநிலத்தை தனிப்பிரச்சினையாக கணக்கிட்டு, சென்னை மாநகரத்திற்குத் தனியாகப் பணம் கொடுக்க வில்லை. சென்னை மாநகரில் மவுண்ட் ரோடு மற்ற பல ரோடுகளையும் பார்த்து விட்டு, சென்னைமாநகரம் எல்லாவகையிலும் முன்னேறியிருக்கிறது என்று நம்மை நாமே ஏமாற்றிக்கொள்ள நான் விரும்பவில்லை. கடற்கரையோரத்தில் இருக்கிற குப்பங்களில் எவ்வளவோ பேர் நடுத்தெருவில் கூட படுப்பதற்கு பாய் அற்ற நிலையில் இருக்கிறார்கள். குடிசைகள் எல்லாம் இருள் சூழ்ந்திருக்கிறது. சுகாதார வசதி கிடைத்த பாடிவீலை. ஆனாலும் நாம் 40 கோடி ரூபாய் அளவிலே குடிசை மாற்று வாரியத்தை அமைத்திருக்கிறோம். இதைத் தனிப்பிரச்சினையாக ஆக்கி மத்திய அரசு கவனித்து அதிலே பத்து சதவீதம் ஒதுக்கியிருந்தால் நமக்கு ஒரு பத்து கோடி ரூபாய் கிடைத்திருக்கும். மாநிலத் தகுதி என்ற அடிப்படையில் செயல்படுகிற விதம், நமக்கு மறுக்கப்படுகிற விதம் சரியில்லை. ஐந்து மாநிலங்களுக்கு இழப்பு ஏற்பட்டு தமிழ்நாட்டைத் தவிர நான்கு மாநிலங்களுக்கு வேறு ஐந்து மாநிலங்களுடன் சேர்த்து 800 கோடி ரூபாய் சிறப்பு நிதியாக தரப்படுகிறது. அதில் நமக்கு பங்கு இல்லையென்று சொல்வது நியாயம் அல்ல என்பதைத்தான் கவர்னர் அவர்களுடைய உரையிலும் நிதிநிலை அறிக்கையிலும் சுட்டிக்காட்டியிருக்கிறோம்.

நாம் போராடி எதுவுமே பெறவில்லை என்று கேட்டால் போராடி பெற்றிருக்கிறோம் என்று சொல்ல விஷயம் என்ன? கையாலாகாதவர்கள் புள்ளி விவரங்களைக் கேட்டறியாதவர்கள் என்றெல்லாம் டாக்டர் ஹாண்டே அவர்கள் சொல்லா விட்டாலும், சுற்றிச் சுற்றி அந்தப் பொருள் தொனிக்கும்படியாகப் பேசினார்கள். சென்ற ஆண்டு மட்டுமே வேறட்சிப் பணிக்காக 14 கோடி ரூபாய் பெற்றிருக்கிறோம். அடுத்து, ராயலசிமா கடன், ராஜாஜி ஆட்சியில் ரிசர்வ் பாங்கின் ஓவர் டிராப்ட் ஆக 23 கோடி ரூபாய் இருந்தது. அதில் நமக்கு 13 கோடி ரூபாய் பங்கு உண்டு. இப்போது போவைத் தலைவராக இருப்பவர் நிதியமைச்சராக இருந்த நேரத்தில் அதைப்பற்றி பேசியிருக்கிறார்கள். அந்தக் கடன் 13 கோடி ரூபாய் போராடியதன் விளைவாக தவணையாக 4 வருடமாக தள்ளிக் கொடுத்து வருகிற சாதகமான சூழ்நிலை ஏற்பட்டிருக்கிறது. இப்படியாக நாம் சென்ற ஆண்டு 31 கோடி ரூபாயைப் பெற்றிருக்கிறோம். பல்வேறு பணிகளுக்காக நாம் 14 கோடி ரூபாய், பின்னர் 10 கோடி ரூபாய், பின்னர் 7 கோடி ரூபாய் ஆக 800 கோடி ரூபாயிலிருந்து சென்ற ஆண்டு வாதிட்டுக் கேட்கப் பெற்றது 31 கோடி ரூபாய் என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். அதேபோல இந்த ஆண்டும் பெற வேண்டுமென்பதற்காகத்தான் சட்டசபையில் இப்படி அறிக்கை வைத்திருக்கிறோமே, பேசுகிறோமே, இவையெல்லாம் எங்களுடைய எதிர்ப்புத்தான். தமிழ்நாட்டு மக்களுடைய சார்பாக மத்திய அரசுக்குக் காட்டும் எதிர்ப்புத் தான் என்பதைச் சொல்லிக்கொள்கிறேன்.

மக்களிலே சிலபேர் எங்கே பிரிவினையில் கொண்டு போய்விடுமோ என்று அஞ்சுகிறார்கள். அப்படி அஞ்சத் தேவையில்லை என்று சொல்லிக்கொள்கிறேன்.

மாநிலங்களுக்கு அதிக அதிகாரம் வேண்டும். இந்திய நாட்டு ஒருமைப பாட்டில் அக்கறை கொண்டிருக்கிறோம், இந்திய நாடு ஒற்றுமையாக இருக்க வேண்டுமென்றுதான் ஆசைப்படுகிறோம். இந்தியப் பாராளுமன்றத்திலே ஒரு தீர்மானம் நிறைவேற்றப்பட்டிருக்கிறது. கிழக்கு வங்காளப் பிரச்சினையைப் பற்றி அந்தத் தீர்மானம் பரிந்துரைத்திருக்கிறது. ஒரு நாடு பிரிந்துபோகிற போது பாராளுமன்றத்திலே ஆதரவு தரப்படுகிறது. அதைப்பற்றிய சர்ச்சையில் நான் இறங்க விரும்பவில்லை. கிழக்கு பாகிஸ்தான் தலைவராக இருக்கிற முஜிபுர் ரகிமான் என்ன கோரிக்கைகளை ஆரம்பத்தில் வைத்தார்? சிலோனில் இருந்து வெளிவரும் ஒரு பத்திரிகையில் ரகிமானுடைய ஆறு அம்ச திட்டம் இருக்கிறது. இவைகளையெல்லாம் திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் ஏற்றுக்கொண்டு அதை திருப்பித் திருப்பிச் சொல்கிறது என்று யாரும் கருத வேண்டாம். இப்போது சுதந்திர நாடு என்று கேட்கிற ரகிமான் முதலில் 6 அம்ச திட்டத்தைத்தான் வைத்தார். முதல் திட்டம் கிழக்குப் பாகிஸ்தான் மேற்கு பாகிஸ்தான் இரண்டு மாநிலங்களில் உண்மையான தன்மையில் கூட்டாட்சியை ஏற்படுத்த வேண்டும்; இது நாம் கேட்கிற சுயாட்சியின் உண்மையான தன்மையில் கூட்டாட்சி ஏற்பட வேண்டும் என தோன்றக் கூடும். இரண்டாவது திட்டம், பாதுகாப்பு, வெளிவிவகாரம் ஆகிய இரண்டு மட்டும் மத்திய அரசின் அதிகார வரம்பில் வர வேண்டும். மீத அத்தனை அதிகாரங்களும் மாநிலத்திற்கு வரவேண்டும். நான் அப்படிச் சொல்லவில்லை, 'நம்முடைய மாநில சுயாட்சி' அப்படிச் சொல்லவில்லை.

மூன்றாவதாக, கரன்சி நோட்டு இரண்டு பகுதிகளுக்கும் தனித்தனியாக இருக்க வேண்டும். அடுத்தது, மாநிலமே அதிகாரமும், வசூலிக்கும் அதிகாரமும் மாநிலத்திற்கே இருக்க வேண்டும். இந்த வருமானத்திலிருந்து மத்திய அரசின் நிர்வாகத்திற்கு சிறு பகுதியை செலுத்துவது என்பது. இங்கே தலைகீழாக இருக்கிறது. மத்திய அரசு வசூலித்து ஒரு பகுதியைத் தான் நமக்குக் கொடுத்து வருகிறார்கள். அடுத்து, அந்தந்த மாநில அந்நியச் செலாவணி வருமானம் அந்தந்த மாநில அரசின் அதிகாரத்திற்கு உட்பட்டு இருக்கவேண்டும். மத்திய அரசின் செலவுக்குத் தேவையான அந்நியச் செலாவணியை மாநில அரசு பங்காகச் செலுத்த வேண்டும். அடுத்து, வர்த்தகம், தொழில் வளர்ச்சிகளுக்காக வெளிநாடுகளோடு ஒப்பந்தம் செய்துகொள்கிற உரிமைகளை மாநிலத்திற்கே வழங்கவேண்டும். ஆளுவது (ஏ) தனி ராணுவம் இருமாநிலங்களுக்கும் தனித்தனியாக இருக்க வேண்டும். அதிலேயே (பி) வங்க மொழியும் கூட்டாட்சி மொழிகளில் ஒன்றாக வேண்டும்.

இவைகள் எல்லாம் முஜிபுர் ரகிமான் தன்னுடைய மாநில சுயாட்சித் திட்டத்திற்காக எடுத்துவைத்த 6 அம்சமாகும். இப்போது அவரது மாநில சுயாட்சித் திட்டம் நாட்டுக்குச் சுதந்திரம் தேடுகிற திட்டமாக, பாகிஸ்தானில் இருந்தே பிரிந்துபோகிற திட்டமாகிவிட்டதைக் காண்கிறோம்.

மேலவையிலே நான் பேசும்போது குறிப்பிட்டேன். மேலவை எதிர்க் கட்சித் தலைவர் திரு. ராஜாராம் நாயுடு அவர்கள் பேசும்போது சொன்னார்கள்—நம்முடைய உரிமைகளுக்காக நாங்கள் எத்தகைய போராட்டம் நடத்தினாலும்—போராட்டம் இல்லை—எத்தகைய நடவடிக்கை எடுத்தாலும் நாங்கள் உதவத் தயார் என்று சொன்னார்கள். நான் பேசும்போது குறிப்பிட்டேன். அவர் கவனம் இல்லாமல் சொல்லவில்லை. நாங்கள் எத்தகைய நடவடிக்கை

1971 ஏப்ரல் 2]

[திரு. மு. கருணாநிதி]

எடுத்தாலும் உதவத் தயார் என்று திரு. ராஜாராம் அவர்கள் சொன்னார்கள் என்றால், நாங்கள் எடுக்கிற நடவடிக்கைகள் எல்லாம் அறவழி முறையில் இருக்கும், இந்தியாவைப் பலப்படுத்தி மாநிலங்களும் வளப்படுகிற முறையில் தான் இருக்கும் என்கிற நம்பிக்கையின் காரணமாகத்தான் எத்தகைய நடவடிக்கை எடுத்தாலும் ஒத்துழைக்கத் தயார் என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள் என்று குறிப்பிட்டேன்.

அதையேதான் நான் இங்கும் சொல்கிறேன். நாம் கோருகிற அதிகாரங்கள் மாநிலத்தை தனியாகப் பிரிப்பதற்கு அல்ல—இந்தியா எப்போதும் ஒன்றாக வலுப்பெற்று இருப்பதற்கு அதிகாரங்கள் பரவலாக்கப்படவேண்டும் என்று கோருகிறோம். மாநில அதிகாரங்களில் மத்திய தலையீடு அடிக்கடி இல்லாதபடி மத்தியில் அதிகாரங்கள் மேலும் மேலும் குவித்து கொள்வது தவிர்க்கப்படவேண்டும். மத்திய அரசின் அதிகாரச் சமை குறைந்தால் அதுவும் செம்மையாக திறம்பட தன் பணியை ஆற்ற முடியும். மாநிலங்களுக்கு அதிகாரம் பரவலாக்கப்படுவதன் மூலம் மாநிலங்கள் வளமடையும் என்று எடுத்துச் சொல்லியிருக்கிறோம். இவைகள் எல்லாம் எதிரொலிக்கிறது கவர்னரின் உரையிலும், ஏனைய எனது அறிக்கைகளிலும். அதுதான் இந்த மன்றத்தின் ஏகோபித்த வாசகமாக உருக்கொள்ளவேண்டும்.

கவர்னர்பேருமான் உரையில் புரட்சிகரம் இல்லை, சோஷலிசம் இல்லை என்று சொன்னார்கள். விவாதத்திலும் எடுத்துச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். திரு. மணலி கந்தசாமி அவர்கள், திரு. கே. தங்கமணி அவர்கள் நிலச் சீர்திருத்தம் பற்றிச் சொன்னார்கள். பல அன்பர்கள் தகுந்தமாற்றம்—புரட்சி கரமான மாறுதல் உண்டாக்கப்படவேண்டும் என்றார்கள். நிலம் இல்லாதவர்கள் இருக்கக்கூடாது. 50 சென்ட் நிலம் உடலோருக்கும் இருக்கவேண்டும், 15 குழி மனைக்கட்டாவது இருந்தாக வேண்டுமென்கிற புதிய சூழ்நிலையில் திராவிட முன்னேற்றக் கழக அரசு தக்க ஏற்பாட்டைச் செய்யும் என்பதை தங்கள் மூலமாக எடுத்துக் காட்ட விரும்புகிறேன். என்னுடைய தலைமையில் உருவாகியிருக்கின்ற அந்தக் குழு விரைவில் அந்தப் பணியை ஆராயத் தொடங்கும்.

பஸ் உச்சவரம்பைப்பற்றிக்கூடச் சொன்னார்கள். அந்த அடிப்படைக் கருத்தை இந்தத் திராவிட முன்னேற்றக் கழக அரசு ஏற்றுக்கொண்டிருக்கிறது. நேற்று திருமதி அனந்தநாயகி அவர்கள் பேசும்போதுகூட குறுக்கிட்டுச்சொன்னேன். பஸ்ஸுக்கு உச்சவரம்பு விரைவில் வரும். ரெட்ராஸ் பெக்டிவ் எபக்டோடு வரும் என்று இந்த நேரத்திலும் எடுத்துச்சொல்ல விரும்புகிறேன்.

பஸ் என்றவுடன் நினைவுக்கு வருகிறது. திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி அவர்கள் பஸ்ஸுக்கு சட்டமன்ற உறுப்பினர்களுக்கு இலவச பாஸ் அளிக்க வேண்டும் என்பதாகக் குறிப்பிட்டார்கள். அதைக் கொள்கை அளவில் ஒப்புக் கொண்டு எப்படி எப்படிச் செய்யலாம் என்பதை யோசனை செய்து தக்க முடிவு எடுக்கப்படும் என்று தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். அரசாங்க பஸ் களுக்கு மாத்திரம் சொல்கிறேன். இப்போதே பல தகராறுகள் கண்டக்டர்களுக்கும், மற்றவர்களுக்கும் நடக்கின்றன. எம். எல். ஏ.-க்களுக்கு இலவச பாஸ் வழங்கப்படுகிறபோது எம். எல். ஏ.-க்களுக்கும், கண்டக்டர்களுக்கும் தகராறு என்கிற நிலை வராது பாதுகாத்துக்கொள்ள வேண்டிய பெரும்

[திரு. மு. கருணாநிதி]

[1971 ஏப்ரல் 2]

பொறுப்பையும் நீங்கள் ஏற்றுக்கொள்கிறீர்கள். ஆகவே அந்த இலவச பஸ் பாஸ்களை வழங்குகின்ற அளவுக்கு இந்த அரசு அந்தத் திட்டங்களை ஆராய்ந்து வகுக்கும் என்று எடுத்துக் கூறுகிறேன்.

சில உறுப்பினர்கள் இப்போது எம். எல். ஏ-க்களுக்கு மாதம் அளிக்கப்படுகிற ரூ. 250-ஐ கொஞ்சம் அதிகமாக்கினால் நல்லது என்று கேட்டார்கள். பணத்தை அதிகமாக்கவேண்டாம், பகிரங்கமாகத் தெரியும் மக்களுக்கு என்பதாக திரு. கே. டி. கே. அவர்கள் சொன்னார்கள். என்றாலும் இறுதியில் அது பற்றி எப்படிச் செய்தாலும் சரி என்று முடிவு செய்கிற பொறுப்பை என்னிடத்தில் விட்டுவிட்டார்கள். நானும் இதுபற்றி எல்லாம் அனைத்துக் கட்சித் தலைவர்களுடன் கலந்துபேசி முடிவு எடுக்கிறேன் என்று தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

இந்த விவாதத்தில் கலந்து கொண்ட எதிர்க்கட்சித் தலைவர்களுக்கும், உறுப்பினர்களுக்கும் என்னுடைய அன்பான நன்றியைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். ஆளுநர் உரைக்கு நன்றி தெரிவிக்கும் தீர்மானத்திற்குக் கொடுக்கப் பட்டிருக்கிற திருத்தங்களைத் திரும்பப்பெறவேண்டுமென்று பணிவுடன் வேண்டிக்கொண்டு இந்த அளவோடு முடித்துக்கொள்கிறேன்.

DR. H. V. HANDE : Sir, the Hon. Chief Minister has just now read out six demands of Sheikh Mujibar Rehman. I want to know whether he has picked out any of the demands. Also, has the reference to these demands got any relevance to the matter under discussion in this House?

அவற்றை இந்த அவையில் குறிப்பிட்ட காரணம் என்ன? அவற்றில் எதை எதை முதல் அமைச்சர் அவர்கள் எடுத்துக்கொள்கிறார்கள் என்பது பற்றிய விளக்கங்களை முதல் அமைச்சர் அவர்கள் சொன்னால் நன்றாக இருக்கும்.

மாண்புமிகு திரு. மு. கருணாநிதி : நான் பேசிவது முழுவதையும் திரு. ஹாண்டே அவர்கள் கவனிக்கவில்லை என்று தெரிகிறது. இதைப்பற்றி வெளியில் திரு. பக்தவத்சலம் போன்றவர்கள் கூட குழப்பம் அடைந்திருப்பதாகச் சொன்னார்கள். திரு. ரகிமான் அவர்கள் முன்னர் சுயாட்சி கோரவில்லை என்ற கருத்தும் சொல்லப்பட்டது. அவர் முதன்முதலில் மாநில சுயாட்சித் திட்டமாக இந்த ஆறு அம்சங்களை அறிவித்திருக்கிறார்கள் என்பதற்காகச் சொன்னேன். இவற்றில் எதை எதை நாம் ஏற்றுக்கொள்கிறோம் என்பது இப்போது சொல்வதற்கில்லை. ராஜமன்னார் குழுவின் அறிக்கை வந்த பிறகு தெரியும்.

திரு. ஆர். பொன்னப்பநாடார் : திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி, டாக்டர் எச். வி. ஹாண்டே, திரு. எம். சுரேந்திரன், திரு. கே. எம். சுப்பிரமணியம் ஆகியோர்களது திருத்தத் தீர்மானங்கள் பேரவையின் அனுமதியுடன் திருப்பப் பெற்றுக்கொள்ளப்பட்டன.

THIRUMATHI T. N. ANANDANAYAKI : Mr. Speaker, Sir, though I am not pressing my amendment, I would like to impress upon the Hon. Chief Minister that he must take quick steps to control the price of essential articles. Since he has not given any concrete solution, I would like him to pay some more attention to the problem.